

DOGOVORI

*glasilo SZDL
ljubljana center*

**SKUPŠČINSKA
PRILOGA**

Št. 6/82
Ljubljana, 9. 11. 1982
št. 6/82

GRADIVO ZA SEJE ZBOROV SKUPŠČINE OBČINE LJUBLJANA CENTER

7. seja zbora združenega dela
bo v četrtek, 25. novembra 1982 ob 17. uri

7. seja zbora krajevnih skupnosti
bo v četrtek, 25. novembra 1982 ob 17. uri

7. seja družbenopolitičnega zbora
bo v sredo, 24. novembra 1982 ob 17. uri

Na podlagi 44. člena poslovnika za delo skupščine občine Ljubljana Center

SKLICUJEM

7. sejo družbenopolitičnega zbora skupščine občine Ljubljana Center, ki bo
v sredo, 24. novembra 1982 ob 17. uri
v prostorih skupščine občine Ljubljana Center, soba 143/I, Adamič-Lundrovo nabrežje 2.
Predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Potrditev zapisnika 6. seje družbenopolitičnega zbora
2. Obravnava poročil o problematiki vzgoje in izobraževanja v občini Ljubljana Center
3. Obravnava informacije o zbiranju sekundarnih surovin in komunalnih odpadkov iz gospodinjstev in drugih podobnih virov na območju občine Ljubljana Center
4. Obravnava osnutka odloka o spremembah odloka o priznanjih občine Ljubljana Center
5. Volitve in imenovanja
6. Obravnava gradiva in določitev delegatov za 7. sejo zbora občin skupščine mesta Ljubljane
7. Vprašanje delegatov.

Ljubljana, 9. novembra 1982

Predsednik DPZ:
Igor MAKOVEC, l.r.

Na podlagi 44. člena poslovnika za delo skupščine občine Ljubljana Center

SKLICUJEM

7. sejo zbora združenega dela skupščine občine Ljubljana Center, ki bo
v četrtek, 25. novembra 1982 ob 17. uri
v veliki sejni dvorani na Magistratu, Ljubljana, Mestni trg 1.
Predlagam naslednji

DNEVNI RED

1. Izvolitev komisije za verifikacijo pooblastil delegatov
2. Verifikacija pooblastil delegatov
3. Potrditev zapisnika 6. seje zbora združenega dela
4. Obravnava poročil o problematiki vzgoje in izobraževanja v občini Ljubljana Center
5. Obravnava informacije o zbiranju sekundarnih surovin in komunalnih odpadkov iz gospodinjstev in drugih podobnih virov na območju občine Ljubljana Center
6. Obravnava informacije o problematiki preurejanja podstrešij v stanovanjske prostore v občini Ljubljana Center
7. Obravnava predloga samoupravnega sporazuma o usmeritvi dela prodajne cene bencina in plinskega olja
8. Obravnava osnutka odloka o tem, za katere posege v prostor ter začasne in pomožne objekte je potrebno lokacijsko dovoljenje ali lokacijska priglasitev
9. Obravnava osnutka odloka o spremembah odloka o priznanjih občine Ljubljana Center
10. Obravnava osnutka odloka o uporabi sredstev solidarnosti za odpravo posledic naravnih nesreč
11. Volitve in imenovanja
12. Obravnava gradiva in določitev delegatov za 7. sejo zbora občin skupščine mesta Ljubljane
13. Vprašanja delegatov

Ljubljana, 9. novembra 1982

Predsednik ZZD:
Ivo KASTELIČ, l.r.

Na podlagi 44. člena poslovnika za delo skupščine občine Ljubljana Center

SKLICUJEM

7. sejo zboru krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Center, ki bo
v četrtek, 25. novembra 1982 ob 17. uri
v sejni sobi skupščine občine Ljubljana Center, Adamič-Lundrovo nabrežje 2, soba143/I.
Predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Izvolitev komisije za verifikacijo pooblastil delegatov
2. Verifikacija pooblastil delegatov
3. Potrditev zapisnika 6. seje zboru krajevnih skupnosti
4. Obravnava poročil o problematiki vzgoje in izobraževanja v občini Ljubljana Center
5. Obravnava informacije o zbiranju sekundarnih surovin in komunalnih odpadkov iz gospodinjstev in drugih podobnih virov na območju občine Ljubljana Center
6. Obravnava informacije o problematiki preurejanja podstrešij v stanovanjske prostore v občini Ljubljana Center
7. Obravnava predloga samoupravnega sporazuma o usmeritvi dela prodajne cene bencina in plinskega olja
8. Obravnava osnutka odloka o tem, za katere posege v prostor ter začasne in pomožne objekte je potrebno lokacijsko dovoljenje ali lokacijska prigrasitev
9. Obravnava osnutka odloka o spremembah odloka o priznanjih občine Ljubljana Center
10. Obravnava predloga sklepa o uporabi sredstev solidarnosti za odpravo posledic naravnih nesreč
11. Volitve in imenovanja
12. Obravnava gradiva in določitev delegatov za 7. sejo zboru občin skupščine mesta Ljubljane
13. Vprašanja delegatov

Ljubljana, 9. novembra 1982

Predsednica zboru KS:
Ela ZUPANČIČ, i.r.

POROČILO O PROBLEMATIKI VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA V OBČINI LJUBLJANA CENTER

I. POROČILO O STANJU IN PROBLEMATIKI VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA NA PODROČJU OSNOVNEGA ŠOLSTVA

1. SPLOŠNI PODATKI O OSNOVNIH ŠOLAH IN O NJIHOVIH DELOVNIH RAZMERAH

V občini Ljubljana Center je v šolskem letu 1981/82 delovalo 7 popolnih osemletnih šol s 4542 učenci (v šolskem letu 1980/81 je bilo 4525 učencev). Na vseh osnovnih šolah je potekal pouk v eni izmeni.

Pouk se je odvijal v 169 učnih oddelkih (prejšnje šolsko leto je bilo enako število oddelkov). Od teh jih je bilo 36 (ali 21,30%) s celodnevno organizacijo dela.

1172 učencev ali 25,30% je bilo vključenih v podaljšano bivanje, za 599 ali 13,19% učencev pa je bilo na vseh osnovnih šolah organizirano jutranje varstvo.

Vzgojnoizobraževalni program v teh organizacijskih okvirih so realizirali pedagoški delavci, kot jih kaže tabela 1.

Učitelji, vzgojitelji in strokovni delavci v osnovnem izobraževanju ob koncu šolskega leta 1982/82 po izobrazbi in delovnem razmerju:

Pedagoški delavci po izobrazbi in delovnem razmerju	Vsi pedag. delavci	Za nedol. čas		Za določen čas		V pogodb. del. raz.
		polni	polov.	polni	polov.	
VSI	331	278	-	49	-	4
Ravnatelji	7	7	-	-	-	-
Pomočnik ravnat.	9	9	-	-	-	-
Učit. za razr. pouk						
- z ustrezno izobr.	95	95	-	-	-	-
- z neustr. izobraz.	9	-	-	8	-	1
Učit. za predm. pouk:						
- z ustrezno izobr.	116	116	-	-	-	-
- z neustr. izobr.	19	-	-	16	-	3
Strokovni delavci:						
- z ustrezno izobr.	21	21	-	-	-	-
- z neustr. izobraz.	2	-	-	2	-	-
Vzgojitelji						
- z ustrezno izobr.	1	1	-	-	-	-
- z neustr. izobraz.	-	-	-	-	-	-
Učit. v podalj. biv.:						
- z ustrezno izobr.	29	29	-	-	-	-
- z neustr. izobraz.	23	-	-	23	-	-

S 1. septembrom 1982 - ob začetku tekočega šolskega leta 1982/83 - se strokovna zasedenost po predmetih in drugih vzgojnoizobraževalnih dejavnostih glede na lansko šolsko leto ni bistveno izboljšala; še vedno so ostala delno strokovno nezasedana naslednja učnovzgojna področja: podaljšano bivanje (6 učiteljev), matematika-fizika (5 učiteljev), glasbeni pouk (3 učitelji), telesna vzgoja (2 učitelja), tehnična vzgoja (2 učitelja), in srbohrvaški jezik, likovni pouk in razredni pouk po 1 učitelju.

Navedena strokovno neustrezna zasedba je le kakih 7% zasedenosti vzgojnoizobraževalnih dejavnosti osnovnih šol. Očitno je, da bi se dalo to pomanjkljivost odpraviti s povezoivanjem osnovnih šol v občini, saj je v nekaterih osnovnih šolah višek učiteljev tudi v teh predmetnih področjih.

To je bilo ugotovljeno že v preteklem šolskem letu, vendar ni čutili, da bi šole reševale kadrovske zadrege tudi z medsebojnim sodelovanjem, čeprav nekatere osnovne šole, ki imajo nestrokovno zasedena mesta, želijo tudi tak način povezovanja.

Osnovne šole opravljajo svoje delo v stavbah, ki so v glavnem starejšega tipa; zaradi tega so delno neustrezne za sodobno vzgojnoizobraževalno delo. Da bi šole lahko vzgojnoizobraževalno delo posodobile v skladu z družbenimi in strokovnimi hotenji, bi morale pridobiti ustrezne prostore za telesno vzgojo (Ledina, Prežihov Voranc, Tone Čufar, Prule) in zunanje urejene površine (vse šole), prostore za kabinetni

pouk nekaterih predmetov (za bi-ke Ledina), tehnično dejavnost in šolsko prehrano (Majda Vrhovnik).

Šole so sicer tudi v šolskem letu 1981/82 poskušale izboljšati materialne razmere, vendar predvsem s tem, da so nameenjale sredstva:

- za tekoče in nekaj za investicijsko vzdrževanje (popravila radiatorjev, podov, obloge stopnišč in kuhinj, beljenje učilnic, ureditev strehe s strelovodom, popravilo oken in zamenjava vrat, šolske ograje);

- za ureditev nekaterih kabinetov (za matematiko-fiziko Ledina, kabinet za telesno vzgojo in gospodinjsko učilnico Tone Čufar);

- za pohištvo (Dr. Potrč, Tone Čufar, Prežihov Voranc).

Osnovna šola Prežihovega Voranca je v preteklem šolskem letu dopolnila učila za tehnično vzgojo, kemijo, fiziko in slovenski jezik ter kupila še posebej tri grafoskope in dva kasetofona, osnovna šola Ledina pa več učil za učence, hospitalizirane v Kliničnem centru.

Nasploh lahko ugotovimo, da je pomanjkanje prostorov za vzgojnoizobraževalno delo ostalo nerešen problem. Mimo tega manjka šolam sredstev za investicijsko vzdrževanje in rezervne dela za avdiovizualna sredstva.

V šolskem letu 1981/82 se je v šolah s celodnevno organizacijo dela povečalo število oddelkov, in sicer za 4 oddelke (Tone Tomšič dva oddelka 6. razreda in Prule dva oddelka 4. razreda).

Skupaj so imele celodnevne šole 36 oddelkov in 984 učencev, kar pomeni 21,30% vseh osnovnošolskih otrok v občini.

Vendar je potrebno hkrati ugotoviti, da se materialni pogoji, zlasti prostorski, niso izboljšali skladno s povečanjem števila oddelkov. To objektivno pomeni, da celodnevne šole delujejo v slabših razmerah kot preteklo šolsko leto.

Še vedno največji problemi: pomanjkanje ustreznih prostorov (za telesno vzgojo, korektivno telovadbo, rekreativni odmor, zunanje urejene površine, manjši prostori za delo v skupinah in delo pedagoških ter strokovnih delavcev na osnovnih šolah Tone Čufar, Tone Tomšič in Prule), še neizdelani kriteriji za stimulacijo dela in celodnevni šoli in pomanjkanje zunanjih sodelavcev.

Tudi pričakovanja, da bodo v problematiko celodnevni šol aktivneje posegli koordinacijski odbori pri SZDL v krajevnih skupnostih, se niso uresničila. Res je, da ponekod funkcijo koordinacijskih odborov prevzemajo drugi organi v krajevni skupnosti (na primer komisija za vzgojo in izobraževanje pri skupščini KS), vendar to ne pomeni, da bi se lahko s stanjem zadovoljili.

Sistematične ureditve odnosov med glasbenim in celodnevni šolami povsod še ni čutili. Spodbudno vključitev glasbene šole v celodnevno je uspelo urediti le osnovni šoli Tone Tomšič.

Opazna je težnja, da šole v oddelke podaljšanega bivanja bolj intenzivno vnašajo elemente celodnevne šole, predvsem neusmerjeni prosti čas, dodatne ure rekreacije, samostojno učenje in interesne dejavnosti. Poglobljeno je tudi sodelovanje med učitelji v oddelkih podaljšanega bivanja in učitelji učnih oddelkov.

Večji problem v oddelkih podaljšanega bivanja predstavlja kadrovska zasedba, saj je od pedagoških delavcev - vodij oddelkov podaljšanega bivanja - imelo kar 23 ali 44,2% neustrezno izobrazbo (v šolskem letu 1980/81 pa 29,31%).

Kadrovska zasedba v oddelkih podaljšanega bivanja je postala kritična, kar gotovo ne prispeva h kvaliteti dela z učenci v podaljšanem bivanju.

Na osnovnih šolah občine so podobno kot v drugih občinah v šolskem letu 1981/82 prejeli brezplačne učbenike le 804 učenci (ali 17,7% učencev), deloma ceneje pa 1419 učencev (ali 31,24%).

Vse osnovne šole v občini naj si kot večina osnovnih šol v Sloveniji skladno z Družbenim dogovorom o izvajanju družbene akcije za organizirano preskrbo osnovnih šol z učbeniki ter o postopnem zagotavljanju brezplačnih učbenikov za učence osnovnih šol v SR Sloveniji, prizadevajo za postopno

zagotavljanje brezplačnih učbenikov in organizirajo knjižnice šolskih učbenikov.

2. NAČRTOVANJE IN URESNIČEVANJE DELA IN ŽIVLJENJA OSNOVNIH ŠOL

Uresničevanje prednostnih nalog po letnih delovnih načrtih osnovnih šol je bilo v šolskem letu 1981/82 poudarjeno predvsem na naslednjih področjih:

- izvajanje pouka z bolj kakovostnimi oblikami dela (več individualizacije in diferenciacije, skrb za nadarjene učence);
- odpiranje novih oddelkov celodnevne šole tam, kjer obstajajo možnosti in uvajanje delnih kvalitativnih oblik in metod celodnevne šole v oddelke podaljšanega bivanja;
- bolj konkretizirana skrb za podružbljanje vzgojnoizobraževalnega dela in za usmerjanje učencev v usmerjeno izobraževanje;
- širjenje drugih vrst pouka in nalog vzgojnoizobraževalnega dela (dodatni pouk, interesne dejavnosti);
- izrazito je bilo tesnejše sodelovanje šole s starši;
- dograjevali so vzgojnoizobraževalno delo s poudarkom na delovni vzgoji;
- dopolnjevali so učne načrte posameznih predmetov z obrambnimi vsebinami in jih realizirali.

Z delovnimi načrti opredeljene naloge niso bile povsem izvedene, zlasti ne tiste, ki zadevajo uresničitev obsega interesnih dejavnosti, pa tudi nekatere druge, zlasti tiste, ki zahtevajo investicijska vlaganja v širitev šolskega prostora (gradnja telovadnice na Čufarjevi).

Naloga v zvezi z interesnimi dejavnostmi ni bila povsem izvedena zaradi tega, ker šole niso uspele pritegniti več zunanjih sodelavcev.

Vendar so v preteklem šolskem letu osnovne šole uresničile nekatere naloge, ki niso bile zajete v njihovih letnih delovnih načrtih, pač pa so jih spodbudili v pretežni meri zunanji dejavniki (DPO, ZPM in drugi - na primer KS).

Očitno delovni načrti kljub prizadevanjem šol še niso bili dovolj usklajeni z zunanjimi dejavniki, naloga pa so bile nujne. V prihodnje kaže to izkušnjo upoštevati in dati še večji poudarek usklajevanju letnih delovnih načrtov osnovnih šol.

Intenzivnost sodelovanja osnovnih šol z družbenim okoljem, kakor je razvidno iz poročil posameznih osnovnih šol, je različna. Tako so šole, ki imajo najbolj razvit proces podružbljanja, pri raznih ciljnih sodelovali z naslednjimi dejavniki družbenega okolja:

- s starši, tako da so skupaj pretresali njihove pripombe, nasvete in interese,
- s KS, kjer je bilo sodelovanje usmerjeno na organiziranje praznov, akcij SLO in DS, razstav in drugih skupnih akcij,
- z OZD pri izvajanju, načrtovanju in usklajevanju ter organiziranju interesnih dejavnosti in društev (ŠSD, ŠKD, RK) in pri organizaciji proizvodnega dela,
- z društvu in klubi v KS pri načrtovanju in izvajanju interesnih dejavnosti,
- z drugimi osnovnimi šolami pri organizaciji obrambnih dni in koordinaciji vzgojnoizobraževalnega dela v občini pri dopolnilnem izobraževanju v občinskih strokovnih aktivih,
- z VVZ pri reševanju problematike šolskih novincev in organiziranju skupnih akcij,

- z Zavodom SR Slovenije za šolstvo, Pedagoško akademijo, Republiškim komitejem za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo in z drugimi institucijami glede dopolnilnega izobraževanja kadrov.

V okviru SIS-a za izobraževanje, kulturo in telesno kulturo se deloma rešuje finansiranje razširjenega programa; v okviru skupnosti za zaposlovanje pa se uveljavljajo funkcije poklicnega usmerjanja in s tem tudi usmerjanje v program srednjega izobraževanja.

Šole v čedalje večji meri uveljavljajo ob ustaljenih oblikah sodelovanja z družbenim okoljem tudi nove oblike.

Vendar je kot ugotavljajo posamezna poročila teh šol, dogovarjanje in sporazumevanje zelo zamudno, tudi načrtovanje programov in akcij drugih dejavnikov v okolju ni usklajeno s programi vzgojnoizobraževalnega dela šol, pa tudi sodelovanje strokovnjakov iz OZD v izvajanju vzgojnoizobraževalnega dela (mentorji - zunanji sodelavci šol) je šibko, kar je med drugim vzrok, da razširjeni program ni uresničen v toliki meri, kot je bil načrtovan. Sodelovanje zunanjih sodelavcev, zlasti tistih iz društev, klubov in drugih organizacij (ZPM, taborniki, planinci, gasilska društva) je pokazalo dobre rezultate.

Učenci po razredih in uspehu v šolskem letu 1981/82

NAPREDUJEJO

Razred	Vsi učenci	Skupaj	%	Odlični	Prav dobri	Dobri	Zad.	Ponavljajo
1.	655	646	98,63	310	208	98	30	9
2.	590	585	99,15	251	194	104	36	5
3.	563	562	99,82	202	195	116	49	1
4.	533	529	99,25	161	189	119	60	4
5.	550	543	98,73	115	189	165	74	7
6.	545	533	97,80	118	163	157	95	12
7.	558	546	97,85	123	158	151	114	12
8.	548	538	98,18	116	153	157	112	10
Sk.	4542	4482		1396	1449	1067	570	60
	100%	98,68		30,74	31,90	23,49	12,55	1,32

Učni uspeh po šolah in osip učencev

ŠOLA	Izdelali		Niso izdel.		Osip		Uč., ki so imeli 1 ali več neg. ocen		
	štev. učen.	%	štev. učen.	%	štev. učen.	%			
Dr. J. Potrč	21	-	579	99,65	2	0,35	-	4	
Ledina	21	539	536	99,44	3	0,56	1	1,37	9
T. Čufar	22	591	586	99,15	5	0,85	3	3,85	33
P. Voranc	39	1052	1021	97,05	31	2,95	2	1,60	74
M. Vrhovnik	24	668	657	98,35	11	1,65	5	5,88	36
Prule	24	637	631	99,09	6	0,97	5	6,17	32
T. Tomšič	18	480	478	99,98	2	0,82	2	4,08	13
	169	4542	4482	98,68	60	1,32	18	3,30	201

V šolskem letu 1981/82 je učni uspeh 98,68% (leto prej 99,05%). Boljši učni uspeh od prejšnjega šolskega leta so imele naslednje šole: Dr. J. Potrč, Prule in Tone Tomšič.

60 učencev in občini ne napreduje, to je 1,32% (leto prej 0,95%). Najslabši učni uspeh je v 6. razredu (97,80%), najboljši v 3. razredu (99,82%).

Leta 1974 se je vpisalo v 1. razred 546 učencev. V šolskem letu 1981/82 je končalo 8. razred 528 učencev. Nekateri učenci so posamezni razred ponavljali in so bili v šolskem letu 1981/82 šele v šestem, oziroma sedmem razredu.

Osip v šolskem letu 1981/82 je torej 3,30% (leto prej 3,07%). Najvišji osip imata osnovni šoli Majde Vrhovnik in Prule in pretega družbeno še mozniki osip (to je 5%).

Negativne ocene so zgoščene v 7. razredu (59 negativnih ocen), v 6. razredu (53 negativnih ocen) in v 5. razredu (30 negativnih ocen).

Pri posameznih predmetih je največ negativnih ocen pri:

- matematiki 111 (prejšnje leto 105)
- tujem jeziku 83 (prejšnje leto 61)
- slovenskem jeziku 70 (prejšnje leto 55).

Od 984 učencev, ki so obiskovali celodnevno šolo, 4 niso izdelali ali 0,4% učencev.

Podaljšano bivanje je obiskovalo 1172 učencev. Razreda ni izdelalo 13 ali 1,1% učencev.

Učni uspeh je visok. Takih rezultatov ne bi mogli ugotovljati, če ne bi šole posebej organizirale **dopolnilnega pouka**, saj je bilo vanj vključeno 24 odstotkov učencev (od 1. do 8. razreda), ki težje napredujejo pri posameznih predmetih. Na nekaterih šolah (Tone Čufar) so pri dopolnilnem pouku pomagali tudi učenci, s čimer šola uveljavlja tudi druge kvalitete pouka (moralno-vzgojne).

V šolskem letu se je povečal interes za **dodatni pouk**, saj je bilo vanj vključenih 22,2 odstotkov učencev od 5. do 8. razreda. Večje zanimanje za dodatni pouk je zlasti opazno pri učencih 7. in 8. razreda, kar gre pripisati tudi večjemu zanimanju za vključitev v usmerjeno izobraževanje in tudi večji pozornosti šol za usmerjanje učencev. To dokazujejo tudi odločitve za predmete, pri katerih se izvaja dodatni pouk (matematika, fizika, kemija, biologija, angleški jezik, slovenski jezik).

V preteklem šolskem letu sta hitreje napredovala v višji razred le dva učenca na nižji stopnji (eden na Ledini in eden na Toneta Čufarja).

Iz poročil osnovnih šol zaključujemo:

- da učenci samoupravno delujejo v oddelčnih skupnostih in v šolskih skupnostih učencev,
- samoupravno so organizirani v PO, kjer razvijajo delegatski sistem in volijo samoupravne organe,
- glede vsebine so aktivni pri oblikovanju programov šolskih in oddelčnih skupnosti, PO, posebej pri programih interesnih dejavnosti in šolskih društev.

Preko svojih samoupravnih organizacij se vključujejo v KS (sodelovanje v društvih, akcijah v KS in druge). Pozitivno delo samoupravljanja učencev ŠSD na osnovni šoli Ledina - organizacija tekmovanj in udeležba na njih ter množičnost in športni uspehi - so bili nagrajeni s prvim mestom v občini Center in bronasto plaketo v republiki.

Na nekaterih šolah so učenci aktivni tudi pri urejanju odnosa učenec - učitelj, pri reševanju socialnih odnosov znotraj oddelčnih skupnosti in se tako uveljavljajo kot subjekti vzgojnoizobraževalnega dela.

Poročila osnovnih šol manj izražajo aktivno samoupravno vlogo učencev v okviru izvajanja pouka, kjer morajo tudi po prizadevanju in vplivu učencev čedalje bolj prevladovati aktivne metode in oblike učenja. Kaže pa, da dajejo šole s celodnevno organizacijo dela večji poudarek prav tej dejavnosti učencev.

Osnovne šole v občini so dale v preteklem šolskem letu večji poudarek delovni vzgoji. To uresničujejo na več področjih:

- v okviru tehničnega pouka poskušajo v okviru programa izdelovati tudi nekatera učna sredstva za pouk drugih predmetov ter druge drobne praktične predmete, ki jih uporabljajo šola in učenci;
- razširjajo obseg interesnih dejavnosti s proizvodno tehničnega področja, ta širitev pa bi bila še občutnejša, če bi bilo pridobivanje zunanjih sodelavcev (strokovnjakov iz OZD) uspešnejše;
- organizirajo razne oblike družbenopotrebne dela (zbi-

ralne in očiščevalne akcije, delovne akcije v okviru PO, pomoč starejšim občanom);

- vključujejo učence v take aktivnosti, pri katerih morajo sprejemati neposredne odgovornosti za izvedbo (dežurstva, dela v jedilnici, skrb za red in higieno šolske stavbe in drugo).

Manj je iz poročil osnovnih šol razvidno, kaj in v kolikšni meri so storile za uresničevanje načela političnega vzgojnoizobraževalnega dela, to je, kako se v okviru vsakega posameznega predmeta uresničuje medsebojna odvisnost in povezanost teorije in prakse.

Težnja, da bi bil vključen vsak učenec vsaj v eno interesno dejavnost, se počasi uresničuje. V šolskem letu 1981/82 je bilo na vseh osnovnih šolah vključenih 89% učencev v interesne dejavnosti (prejšnje leto podobno 89,4%). Sem so šteti učenci, ki so vključeni v interesne dejavnosti predvsem v šoli in tudi tisti, ki so vključeni v klube in društva zunaj šole.

Iz letošnjih poročil osnovnih šol je razvidno, da je še vedno težišče organiziranja oblik na kulturno umetniškem in telesnovzgojnem področju.

Res je tudi, da se število interesnih dejavnosti proizvodno tehničnega značaja povečuje, saj je bilo v preteklem letu v take dejavnosti vključenih skoraj 30% učencev. Takih dejavnosti bi bilo več, če bi bilo več kadrovske in organizacijske pomoči združenega dela pri uvajanju novih proizvodno tehničnih dejavnosti. Minimalno število zunanjih sodelavcev iz OZD v letu 1980/81 (6) je ostalo enako v šolskem letu 1981/82.

Interesne dejavnosti sodijo tako v zagotovljeni kot v razširjeni program osnovnih šol.

Poleg ovir, ki jih za večje uspehe na področju proizvodno-tehničnih interesnih dejavnosti predstavljajo zunanji sodelavci, je za šole posebna težava tudi nerešeno vprašanje financiranja tistega dela interesnih dejavnosti, ki ne sodi v zagotovljeni program. Glede na to, da je dogovarjanje in sporazumevanje med drugimi družbenimi dejavniki in šolo zelo komplicirano in zamudno, organizirajo šole predvsem tiste interesne dejavnosti, ki jih lahko izvajajo s svojimi kadri in le v manjši meri z zunanjimi sodelavci. To kaže, da letni delovni načrt še ni postal resnično predmet svobodne menjave dela.

Šole dajejo zlasti pri družboslovnih predmetih poseben poudarek poglavjem iz NOB, organizirajo srečanja z borci, izlete v znamenite kraje NOB, srečanja z učenci iz drugih republik, izvajajo raziskovalne naloge »Otroci v vojni«, organizirajo in se udeležujejo tekmovanj in pohode po poteh partizanov (Partizanska Ljubljana).

Usposabljanje učencev za SLO in DS

Šole uresničujejo usposabljanje učencev za SLO in DS v okviru tečaja prve pomoči in tečaja o poznavanju puške. Z vključevanjem problematike SLO in DS v okvir predmetov posameznih razredov v letnih pripravah na vzgojnoizobraževalno delo - predpisano gradivo so šole v glavnem realizirale. Z vključevanjem te problematike v razne interesne dejavnosti, kot so: strelska sekcija, planska sekcija, prometni krožek, zgodovinski krožek in drugo. Z organizacijo obrambnih dnevo- ter z vsebino proslav, razstav in tekmovanj s sodelovanjem z organizacijo ZRVS in ZB.

Poudariti je treba, da je opremljenost šol za izvajanje programa SLO in DS nezadovoljiva.

Zdravstveno varstvo so šole učencem zagotavljale na različne načine. Učitelji na razredni stopnji so skrbno uresničevali »minuto za zdravje«, v osnovnih šolah s celodnevno organizacijo dela pa tudi rekreativni odmor. Nekatero osnovno šole (Ledina, T. Tomšič in dr. Potrč) imajo za učence, ki to potrebujejo organizirano korektivno gimnastiko z vajami za pravilno držo.

Dve osnovni šoli (P. Voranc in Dr. Potrč) sta v preteklem šolskem letu kot zadnji pridobili novi zobni ambulanti. Sicer vse osnovne šole dobro in stalno sodelujejo s šolsko zdravstveno službo.

Vsi pedagoški delavci osnovnih šol občine ter učenci in njihovi starši so izvajali tudi prometno varnostni program za osnovne šole, saj so šole v središču mesta.

Za zdravo šolsko prehrano so strokovno skrbeli štirje vodje in eden s polovičnim delovnim časom (nista je imeli Majde Vrhovnik in Dr. Potrča). V organizirano šolsko prehrano ni bilo vključenih 265 učencev ali 5,83% vseh učencev. Odstotek učencev, ki se v šoli ne hranijo, se je v zadnjih dveh letih nekoliko znižal.

Osnovne šole so organizirale fakultativni pouk. Števílo vključenih učencev se je glede na preteklo leto povečalo za 5%. Šole so usmerjale učence predvsem v področje tujih jezikov. Če naj bo fakultativni pouk tudi sredstvo usmerjanja učencev v pripravo za usmerjeno izobraževanje in izbiro poklica, potem s tako usmeritvijo osnovnih šol ne moremo biti zadovoljni. Vendar je treba pri tej oceni upoštevati, da v preteklem šolskem letu učni načrti za fakultativne predmete niso bili še sprejeti in je zato možno pričakovati, da bo v tekočem šolskem letu sestava fakultativnih predmetov drugačna. Fakultativni predmeti sodijo v razširjeni program. To pomeni, da bodo tudi urejeni odnosi v dogovarjanju in okviru svobodne menjave dela objektivna osnova za uresničevanje pouka fakultativnih predmetov, še zlasti naravoslovnega, proizvodno – tehničnega in družbenoekonomskega področja.

3. PEDAGOŠKO VODENJE IN DELO STROKOVNIH ORGANOV

Pedagoško so vodene osnovne šole zlasti z hospitacijami vodij osnovnih šol pri posameznih učiteljih pri pouku in pri drugih oblikah vzgojnoizobraževalnega dela (pouk, dopolnili in dodatni pouk, interesne dejavnosti, šolske in oddelčne skupnosti, podaljšano bivanje, SU v COŠ itd.).

Praviloma bi moral ravnatelj hospitirati pri vsakem učitelju dvakrat letno. Očitno pa je, da so vodstva šol preobremenjena z drugimi dejavnostmi in uresničujejo to nalogo v znatno manjši meri, saj je bilo v preteklem šolskem letu hospitaliziranih le 78% učiteljev in to le enkrat. Ravnatelji se omejujejo predvsem na preglede tistih ur pouka, ki jih opravljajo mlajši učitelji in tistih, ki nimajo ustrezne izobrazbe. Hospitacije so nameenjale predvsem naslednjim vprašanjem: metodično-didaktični izvedbi pouka (priprava na pouk, notranja diferenciacija in individualizacija pouka, uresničevanje učnega načrta, nazornost pouka in drugo), idejnosti ter vzgojnosti pouka, ocenjevanju, jezikovni kulturi učiteljev, izdelkom učencev in vodenju šolske dokumentacije.

Prav bi bilo, da bi pedagoški vodje šol oblikovali kriterije za načrt hospitacij že v letnih delovnih načrtih šol. Še posebno, ker začnejo z letošnjim letom veljati smernice za delo osnovnih šol, ki nalagajo učiteljem raznovrstne nove naloge, katerih uresničevanje bi bilo treba preverjati.

Učitelji opravljajo tudi pomembno nalogo pri usposabljanju kadrov, tako bodočih učiteljev razrednega in predmetnega pouka in profesorjev z njihovimi hospitacijami in nastopi, kot tudi z mentorstvom, pomočjo učiteljem pripravnikom pri opravljanju strokovnih izpitov.

Prav tako sprejemajo hospitacije strokovnih aktivov posameznih predmetov. Vseh hospitacij, nastopov in mentorskega dela je bilo več kot 600 ur.

Strokovno in pedagoško delo osnovnih šol se je uresničevalo tudi:

na pedagoških konferencah, na šolskih strokovnih aktivih in občinskih aktivih ter aktivih, ki jih je organiziral OE Ljubljana na Zavodu SRS za šolstvo.

Na sejah učiteljskih zborov in pri drugih oblikah izobraževanja so učitelji obravnavali predvsem vsa tista vprašanja, ki jih prinašajo novi dokumenti o prenovi osnovne šole (smernice, učni načrti, predmetnik).

Učiteljski zbori – so že posebej obravnavali vprašanja metodičnodidaktičnega uresničevanja pouka, povezanost vseh vzgojnoizobraževalnih dejavnosti na šoli, zlasti pa izvedbo dopolnilnega, dodatnega in fakultativnega pouka, tečajev, interesnih dejavnosti in družbeno potrebnega, vertikalno povezavo posameznih predmetov ter uporabo učnih sredstev.

Nekatere šole so še posebej obravnavale vprašanje marksistične idejnosti na vseh področjih šole, izpopolnjevanje metod in oblik dela in uporabo avdiovizualnih sredstev pri pouku, možnosti večjega poudarjanja vzgojnega dela v vzgojnoizobraževalnem procesu in izboljševanju odnosa učitelj-učenec.

Na vseh osnovnih šolah so uspešno delovali šolski strokovni aktivni na predmetni in razredni stopnji.

Občinski strokovni aktivni za predmetno stopnjo so bili dokaj aktivni in jim gre priznanje, posebno njihovim vodjem. Manj delavni so bili nekateri občinski aktivni na razredni stopnji, saj so primeri, da se v preteklem šolskem letu niso sestali.

● Sodelovanje med šolo in starši se je uveljavilo zlasti pri

govorilnih urah, ki jih imajo šole organizirane tako, da vsak učitelj na predmetni stopnji opravi za svoj predmet po eno uro tedensko, na razredni pa dvakrat mesečno. Obisk staršev na govornih urah se suče od 50 do 90% s tem, da je na razredni stopnji procent višji kot na predmetni. Na roditeljskih sestankih, ki so bili organizirani za vse starše hkrati ali po oddelkih približno štirikrat letno, pa so šole obravnavale naslednja vprašanja: vstop v šolo, problematiko učenja, poklicno usmerjanje, delinkvenca mladih, usmerjeno izobraževanje, zdravstveno varstvo, zakonitosti otrokovega razvoja in drugo.

Nekatere šole organizirajo tudi druge oblike sodelovanja s starši (Ledina) na primer: spremstvo staršev na ekskurzijah, razgovori s svetovalno službo in vodstvi šol; posebno pomembno pa je delo delegatov staršev in sveta staršev, saj se ti seznanjajo s celotno problematiko življenja in dela in vplivajo tako na načrtovanje in izvajanje programa šole.

4. VZGOJNOIZOBRAŽEVALNO DELO ODELKOV OSNOVNE ŠOLE LEDINA V KLINIČNEM CENTRU V ŠOLSLEM LETU 1981/82

● Vsi hospitalizirani osnovnošolci v Kliničnem centru, ki so sposobni za šolsko delo, so bili vključeni v specifično organizacijo vzgojnoizobraževalnega dela (skupine, individualni pouk ob bolniški postelji).

Težje obolelim otrokom so se učitelji posvečali predvsem individualno in zadovoljevali njihove specialne socialne potrebe.

Poleg pouka so se učenci vključevali v interesne dejavnosti in izdelovali igrače ter didaktične igre za mlajše bolnike.

Neustrezne prostorske razmere na pediatriji so ostale nespremenjene

Vse oddelke pa je šola opremila s potrebnimi avdiovizualnimi sredstvi (2 kasetofona, 1 kasetni kinoprojektor, zbirka kaset, plošč in kasetnih filmov, zbirka učil za fiziko). Izboljšala se je tudi strokovna struktura učiteljev, saj so razen matematike, vsi predmeti strokovno ustrezno zasedeni.

V klinični enoti sta delovala strokovna aktivna razrednih in predmetnih učiteljev in se tedensko poglabljala v delo učitelja z bolnim otrokom.

Preteklo šolsko leto je zaključilo v bolnišnici 12 učencev s pozitivnim uspehom.

Posebni problemi:

– Pedagoško delo v bolnišnici poteka brez teoretičnega koncepta in verificiranega specifičnega programa. Pedagoški delavci želijo, da jim Zavod SRS za šolstvo pomaga oblikovati program vzgojnoizobraževalnega dela z bolnim otrokom in ga tudi verificirati.

– V nekaterih učnih oddelkih je redno hospitalizirana polovica učencev iz drugih republik. Zanje šola potrebuje komplete srbskih oziroma hrvaških učnih načrtov in učbenikov za vse razrede, kar pomeni velik izdelek za šolo.

5. ŠOLSKO SVETOVALNO DELO

Kadrovska zasedba

Na osnovnih šolah v občini deluje 15 svetovalnih delavcev (ŠSD), in scier dva pedagoga, 7 psihologov in 6 socialnih delavcev. Vse osnovne šole imajo po dva delavca (psiholog in socialna delavka ali psiholog in pedagog), z izjemo osnovne šole Prežihov Voranc, kjer dela celotni tim.

Sodelovanje šolskih svetovalnih delavcev pri nastajanju in oblikovanju letnega delovnega načrta šole

Poleg lastnega delovnega načrta, so svetovalni delavci sodelovali pri nastajanju in oblikovanju letnega delovnega načrta z lastnim delovnim programom, še zlasti s prispevki oziroma predlogi na področjih, kot so:

– poklicno usmerjanje in akcija spremljanja in usmerjanja vpisa učencev 8. razreda,

– vpis in sprejem šolskih novincev ter spremljanje prilagajanja učencev 1. razreda,

– delo z učenci od 1. do 8. razreda glede na njihove težave (specifične učne težave, vedenjska in čustvena motenost, itd.), zdravstveno in socialno problematiko (zdravstveno in

socialno varstvo učencev, regresiranje prehrane v šoli, itd.) ter delo v zvezi z razporejanjem učencev v oddelke (normalizacija 1. in 5. razreda ter oddelkov podaljšanega bivanja, itd.),

- vzgojni načrti razrednih skupnosti in razrednika,
- delo v organizacijah, društvih in samoupravni organiziranosti učencev (mentorji OO ZSMS, interesnih dejavnosti, šolske skupnosti),
- strokovno izpopolnjevanje pedagoških delavcev,
- izobraževanje staršev (vsebine, oblike in metode delovanja) ter
- oblike dopolnilnega in dodatnega pouka.

Sodelovanje z učiteljem in pedagoškim vodjem

Uveljavljanje in uspešnost šolskega svetovalnega dela na šoli in v občini je odvisna od sodelovanja ŠSD z učitelji in učiteljskim zborom, predvsem pa s pedagoškim vodjem.

Najbolj so se med oblikami sodelovanja s pedagoškim vodjem uveljavile naslednje:

- redni sestanki pedagoškega kolegija, v katerem so ravnatelj, njegov pomočnik, svetovalni delavec, včasih tudi vodje strokovnih aktivov in razredniki posameznih razredov,
- individualni pogovori med ravnateljem in svetovalnim delavcem oziroma učiteljem o tekočih problemih z namenom, da se medsebojno izmenjajo informacije,
- izmenjava mnenj in informacij o učencih v komisiji za poklicno usmerjanje in v komisiji za sprejem šolskih novincev.

Sprotno dogovarjanje, tedensko načrtovanje nalog in preverjanje njihove realizacije ter redno medsebojno informiranje o aktualnih vzgojnoizobraževalnih problemih so učinkovitejše oblike sodelovanja, vendar se le počasi uveljavljajo, ker zahtevajo zelo veliko zavzetosti in truda tako od svetovalnih delavcev kot od pedagoških vodij.

Redne oblike sodelovanja z učitelji, zlasti z razredniki in učiteljskim zborom, so potekale v okviru:

- pedagoških in drugih študijskih konferenc, premalo v okviru strokovnih aktivov na šoli, še zlasti to velja za aktivne predmetne stopnje,
- individualnih razgovorov s posameznimi učitelji, najpogosteje z razredniki o aktualni vzgojno izobraževalni problematiki ali o organizaciji in vsebini razrednih ur ter sestankov oddelčne skupnosti.

Zelo učinkovita oblika sodelovanja so sestanki razrednega učiteljskega zbora, na katerih sodelujejo le učitelji, ki poučujejo v oddelku, kjer so se pri posameznem učencu oz. skupini učencev pojavile težave. Na teh sestankih se sproti načrtuje individualni program pomoči učencu ter spremlja njegova realizacija.

Opravljanje analize svetovalnih delavcev za vsebinsko poglobljeno vzgojno izobraževalno delo

V minulemu letu so svetovalni delavci prispevali učiteljskim zborom ali posameznim skupinam učiteljev razredne oziroma predmetne stopnje strokovne informacije in predavanja o koncepciji poklicne vzgoje v življenju in delu osnovne šole, usmerjenem izobraževanju, poteku akcije usmerjanja vpisa v srednje usmerjeno izobraževanje, usmerjanju učencev v vojaške in obrambne poklice, spremljanju poklicnih interesov učencev, vpisu in problematiki mlajših šolskih novincev, pomeni in organizaciji oddelčnih konferenc.

V sodelovanju s pedagoškimi vodji, učitelji in učenci ter deloma s starši so bile opravljene naslednje analize:

- primerjava med poklicnimi namerami, prijavami in dejanskim vpisom (vse osnovne šole),
- identifikacija nadarjenih učencev v 8. razredu - primerjava subjektivnega ugotavljanja (učiteljevo mnenje) z objektivnimi dosežki na testih sposobnosti (OŠ Prule),
- odkrivanje in delo z nadarjenimi učenci v 5. razredu (Tone Čufar in dr. Jože Potrč),
- primerjava učnih uspehov učencev 1. letnika srednjega usmerjenega izobraževanja z učnimi uspehi v 8. razredu osnovne šole (več osnovnih šol),
- vključevanje učencev v oddelke podaljšanega bivanja od 1. do 4. razreda in s tem povezano vprašanje preobremenjenosti učencev oz. smotrne porabe prostega časa (OŠ Ledina),
- vključevanje učencev v interesne dejavnosti (OŠ Tone Čufar),

- socializacijski procesi v 5. in 6. razredu osnovne šole Prežihov Voranc,
 - poklicni interesi osmošolcev (Prežihov Voranc),
 - uspehi na testu za šolske novince (v srbohrvatskih oddelkih Prežihov Voranc),
 - uresničevanje individualizacije vzgojno izobraževalnega dela (Majda Vrhovnik),
 - vzroki za neustrezno usmerjanje učencev v proizvodne poklice (Tone Tomšič),
 - analiza socialno-ekonomske strukture učencev 1. razreda (dr. J. Potrč),
 - primerjava med generacijo osmošolcev, ki niso obiskovali celodnevno organiziranega pouka in generacijo petošolcev, ki že peto leto obiskujejo COŠ (Tone Tomšič).
- Rezultati in ugotovitve analiz so bile predstavljene v učiteljskih zborih na posameznih šolah, vendar pa po pomembnosti mnoge sodijo v objavo.

Sprejem, obravnava, spremljanje, svetovanje in usmerjanje učencev od 1. do 8. razreda

Uresničevanje novih zakonskih določil, ki govorijo o vpisu, je v preteklem letu zahtevalo vse bolj poglobljeno sodelovanje med vzgojno varstvenimi organizacijami in osnovno šolo. Na območju občine najbolj izrazito izstopa problematika tega sodelovanja zaradi prevelikega števila vzgojno varstvenih organizacij, iz katerih prihajajo posamezni učenci v osnovno šolo. Tako na primer prihajajo v osnovno šolo Tone Čufar šolski novinci iz 30 predšolskih organizacij. Svetovalni delavci so sicer za vsakega novince skušali pridobiti ustrezne podatke za boljše diagnosticiranje otrokove šolske zrelosti, vendar je iz objektivnih razlogov kontinuirano sodelovanje med tako velikim številom razkropljenih VVO in OŠ težje uresničljivo. Kljub temu so posamezne osnovne šole (dr. J. Potrč, deloma Ledina in Prežihov Voranc) skušale pospešiti ustanavljanje skupnih aktivov.

Med oblikami sodelovanja se zlasti uveljavljajo hospitacije predšolskih otrok v šoli, včasih tudi strokovni prispevki šolskega psihologa na sestanku aktiva vzgojiteljic v VVO.

Na vseh osnovnih šolah v občini je organizirana pomoč učencem s specifičnimi učnimi težavami. Najrazličnejše oblike pomoči izvajajo tudi učitelji v sodelovanju s svetovalnimi delavci. K bolj temeljitemu delu s temi učenci, ki je zaenkrat omejeno predvsem na učence razredne stopnje, bo prispeval tudi novo ustanovljeni aktiv učiteljev oz. svetovalnih delavcev, ki obravnavajo te učence, in je organiziran v ljubljanski organizacijski enoti Zavoda SRS za šolstvo.

Pri razreševanju učne, vzgojne, vedenjske in socialne problematike učencev se šola najtesneje povezuje s starši. Pri tem na posameznih šolah uvajajo najrazličnejše aktivne metode, zlasti razgovor oziroma več zaporednih srečanj s skupino staršev ali razrecom o določeni pedagoško-psihološki ali sociološki problematiki. Vodja skupine usmerja razgovor tako, da si starši lahko izmenjajo lastna spoznanja in izkušnje pri vzgoji otrok. Zelo učinkovito se šola povezuje z ožjim in širšim okoljem prav prek staršev.

V primerjavi s preteklimi leti in skladno z zahtevami nove osnovnošolske zakonodaje, se poglobljajo in razširjajo naloge vodstev šol, učiteljev in svetovalnih delavcev na področju poklicnega usmerjanja učencev.

Primerjava med nasvetom in prijavo za vpis v 1. letnik srednjega usmerjenega izobraževanja v šolskem letu 1982/83

PIŠ	Število učencev svetovanih prijavljenih	
1. Agroživilstvo	17	13
2. Gozdarstvo	2	1
3. Rudarstvo in geologija	3	3
4. Kovinsko predelov. ind. in metalurgija	52	42
5. Kemija, farmacija, gumarstvo in nekovine	25	25
6. Elektro	81	86
7. Gradbeništvo	22	26
8. Lesarstvo	2	4
9. Tisk in papir	12	7

10. Usnjarstvo in usnjarsko predelov. ind.	2	-
11. Tekstilna stroka	3	2
12. Promet in zveze	17	14
13. Blagovni in denarni promet	63	66
14. Gostinstvo in turizem	12	12
15. Zdravstveno varstvo	24	20
16. Kulturna dejavnost	39	46
17. Pedagoška dejavnost	39	36
18. Družboslovje	56	64
19. Naravoslovno-matematična usmeritev	51	55
20. Osebnostne storitve	18	14
Delovno razmerje	6	4
Vojaške šole in miličniki-kadeti	2	8

Na osnovi te primerjave ugotavljamo, da je razmerje med proizvodnimi in neproizvodnimi usmeritvami v procesu svetovanja 56,4 : 43,6, v času prijave pa je to razmerje še manj ugodno v korist proizvodnih usmeritev, in sicer 47,6 : 52,4.

Spričo relativno majhnih korektur vpisnih mest (na račun nezasedenih mest v drugih krajih, je bilo v Ljubljani dodatnih 210) pa se je dejanski vpis učencev v občini po vsej verjetnosti povečal v programih proizvodnih usmeritev.

Od proizvodnih usmeritev postaja vse bolj privlačno za mlade izobraževanje v elektro usmeritvi, manj v kovinsko predelovalni industriji in metalurgiji, in izredno malo je zanimanja med mladimi za poklice v gradbeništvu.

Očitno prevelik je interes za izobraževanje v družboslovju ter v blagovnem in denarnem prometu. Na področju usklajevanja med realnimi možnostmi ob vpisu in potrebami po kadrih ter željami in interesi učencev in njihovih staršev v občini ni bilo še dovolj storjenega. Te naloge so kompleksne narave in zahtevajo koordinirano delo ne le osnovnih in srednjih šol, ampak tudi dejavnikov, ki so odgovorni za uresničevanje usmerjanja mlade generacije. Na drugi strani bo potrebno v osnovnih šolah še bolj poglobiti delo s starši učencev na področju poklicnega prosvetljanja in informiranja.

6. SKLEPNE UGOTOVITVE IN PREDLOGI

1. Da bodo imele osnovne šole ustrezno strokovno zasedbo za vse predmete (pereča je matematika, glasbena, telesna in tehnična vzgoja), bi se morale med seboj tesno kadrovske povezati.

2. Za uresničevanje sodobnih zahtev za kvalitetno vzgojnoizobraževalno delo je potrebno pridobiti več prostora in tudi več sredstev za investicijsko vzdrževanje (starih stavb).

3. Povečevanje števila oddelkov celodnevne šole mora slediti večjim prostorskim kapacitetam, sicer se bo kvaliteta dela v celodnevni šoli slabšala. Tudi koordinacijski odbori niso opravičili pričakovanj.

4. Osnovne šole naj v znatno večji meri upoštevajo zahteve o preskrbi učencev z učbeniki, kakor jih postavlja družbeni dogovor.

5. Načrtovanje dela in življenja osnovnih šol še ni povsem usklajeno, zato je treba vztrajati, da šole in zlasti dejavniki družbenega okolja dosledno upoštevajo zahteve po usklajenem in pravočasnem načrtovanju.

Še posebno je treba povečati sodelovanje z organizacijami združenega dela.

6. Zaradi večje in boljše aktivne vloge učencev je treba v vzgojnoizobraževalnem procesu posvetiti več pozornosti aktivnim metodam in oblikam učnega dela, tako da bi se učenec tudi pri pouku uveljavljal kot samoupravljavec.

7. Politehnična se kot načelo pouka ne uveljavlja dovolj pri posameznih predmetih. Pri strokovnem izobraževanju učiteljev bi bilo treba upoštevati tudi načelo povezovanja teorije s prakso in učitelje tako tudi usposabljanje.

8. Večjo usmerjenost v interesne dejavnosti proizvodno tehničnega področja bo možno doseči le s pomočjo večje udeležbe OZD pri programu za interesne dejavnosti.

Tudi fakultativni pouk se bo razširil na druga področja, zlasti na proizvodno tehnično, če se bo bolj čutila povezanost šole z OZD.

9. Zdravstveno varstvo učencev bodo šole intenzivirale, če se bodo razmere (dodatni prostor in urejene, zunanje povr-

šine) za uresničevanje rekreativnih odmorov, korektivne gimnastike in tudi za redno telesno vzgojo spremenile.

10. Pedagoško vodenje bo v šolskem letu 1982/83 treba nasloniti na ugotavljanje, do kolike mere učitelji uveljavljajo določila Smernic za delo osnovnih šol.

11. Ker je letni delovni načrt šole opredeljen dokument, od katerega je odvisna uspešnost vzgojno izobraževalne organizacije, se morajo svetovalni delavci pri njegovem nastajanju in spremljanju uresničevanja vključevati vselej, kadar lahko prispevajo k boljši kvaliteti dela.

12. Sodelovanje z učitelji in pedagoškim vodjem pri načrtovanju in izvajanju vzgojno izobraževalnega dela mora potekati sistematično v obliki rednih in sprotnih informacij, v okviru pedagoških konferenc in strokovnih aktivov učiteljev, še zlasti predmetne stopnje.

Pri strokovnem izpopolnjevanju učiteljev naj prispevajo pedagogi, psihologi in socialni delavci še več aktualnih vsebin in operativnih analiz.

13. Na področju poklicnega usmerjanja je potrebno skupaj s Koordinacijskim odborom za usmerjanje vpisa in poklicno usmerjanje v občini dovolj zgodaj in usklajeno zastaviti smernice za delo z učenci in njihovimi starši na področju usmerjanja v proizvodne poklice.

Poklicna odločitev učenca za določeno področje dela, usmeritev, je v procesu usmerjanja sklepni del celotne poklicne vzgoje, informiranja in svetovanja le tedaj, če je vsebinsko, z ustreznimi oblikami in metodami dela, vgrajena v podrobne učne načrte pri vseh predmetih od prvega do osmega razreda. Prav to je sedaj osrednja naloga osnovne šole pri uresničevanju smernic.

Ljubljana, oktober 1982

ZAVOD ZA ŠOLSTVO SRS
ORGANIZACIJSKA ENOTA LJUBLJANA

II. POROČILO O STANJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA V SREDNJEM USMERJENEM IZOBRAŽEVANJU V OBČINI LJUBLJANA CENTER V ŠOLSLEM LETU 1981/1982

Poročilo o vzgojnoizobraževalni dejavnosti za šol. leto 1981/82 obravnava problematiko vzgojnoizobraževalne dejavnosti srednjih šol v občini Ljubljana Center, upoštevajoč tako stare programe in njih razmestitev kot tudi 1. letnik VIP in njih razmestitev, vendar ne čisto ločeno od teženj celotne družbe po preobrazbi vzgoje in izobraževanja.

V šolskem letu 1981/1982 je v občini delovalo 12 šol, ki so poleg starih programov izvajale 19 srednjih vzgojnoizobraževalnih programov (VIP) srednjega usmerjenega izobraževanja (SUI) od tega 1 skrajšanega (2 oddelka):

- elektronika (SR)
- elektroenergetika (SR)
- montaža el. omrežij (SKR)
- družboslovna jezikovna dejavnost (SR)
- splošna kultura (SR)
- glasba in ples (SR)
- oblikovanje (SR)
- fotografija (SR)
- poslovno finančna dejavnost (SR)
- trgovinska dejavnost (SR)
- kuharstvo (SR)
- strežba (SR)
- turistična dela (SR)
- farmacevt (SR)
- laboratorijska dela v zdravstvu (SR)
- zobotehniška dela (SR)
- učitelj (SR)
- vzgojitelj predšolskih otrok (SR)

Program zdravstvenega varstva se je v šol. letu 1981/82 izvajal v prostorih gimnazije Moste, zato je tudi zajeto v poročilu za občino Moste, 3 šole so imele dislocirane oddelke (tudi ti so obravnavani v ustreznih poročilih) in sicer:

- 2 dislocirana oddelka je imela Srednja ekonomska šola Boris Kidrič v Postojni,
- 2 oddelka Srednja šola za gostinstvo in turizem v Zagorju in
- 1 oddelk Srednja elektrotehniška šola v šoli tehn. strok in osebnih storitev v Ljubljani.

Omenjenih 19 vzgojnoizobraževalnih programov je bilo povezanih v PLS:

- elektro,
- družboslovje,
- kulturna dejavnost,
- blagovni in denarni promet,
- gostinstvo in turizem,
- kemija, farmacija, gumarstvo in nekovine,
- pedagoška dejavnost,
- zdravstveno varstvo

Število oddelkov in učencev je bilo v šol. letu 1981/82
 v 1. letniku oddelkov 86 (84 SR + 2 SKR VIP) učencev 2643
 v 2. letniku oddelkov 98 učencev 3005
 v 3. letniku oddelkov 90 učencev 2670
 v 4. letniku oddelkov 61 učencev 1757

Vseh oddelkov je bilo 335, vseh učencev 10075, v Ljubljani je bilo učencev v preteklem šol. letu 24341.

Po usmeritvah je bilo število učencev v 1. letniku:

- blagovni in denarni promet	845 učencev
- elektro stroka	426 učencev
- ped. dejavnost	381 učencev
- kult. dejavnost	329 učencev
- gostinstvo in turizem	258 učencev
- družboslovje	211 učencev
- zdrav. varstvo	125 učencev
- kemija, farmacija, gum. in nek.	68 učencev

V 2., 3. in 4. letniku je število oddelkov in učencev razvidno iz tabele:

1981/82 VIO	Odd. učenci 2. raz.	Odd. učenci 3. raz.	Odd. učenci 4. raz.
gimnazija	19 649	18 615	22 660
teh. šole	42 1318	42 1232	39 1097
pokl. šole	37 1038	30 823	-
Skupaj	98 3005	80 2670	61 1757

Poprečno število učencev v oddelkih 1. letnika je bilo 30,7, 2. letnika 30,6 (gimnazija 34,1, teh. šole 31,3, pokl. šole 28,0), 3. letnik 33,3 (gimnazija 34,1 teh. šole 29,3 pokl. šole 27,4), 4. letnika 28,8 (gimnazija 30, teh. šole 27,6).

Pouk je na vseh šolah bil organiziran v dveh izmenah, enozmenskega je imela le srednja ped. šola. Sicer pa je v glavnem potekal v maticnih učilnicah in le deloma v kabinetih.

Materialni pogoji za delo šole, delavci v usmerjenem izobraževanju in samoupravna organiziranost šol z vidika priprav na verifikacijo.

V preteklem šol. letu je bila realizirana predlagana prostorska razmestitev izvajanja nekaterih vzgojnoizobraževalnih programov v Ljubljani, ki je najbolj spremenila razmestitev v občini Ljubljana Center. Tako so 1. sept. 1982 novo šolsko leto na novih lokacijah začeli VIP splošna kultura, VIP elektroenergetika in VIP zdravstveno varstvo.

S pedagoškega vidika je po mnenju pedagoške službe trenutno situacija najtežja na srednji družboslovni šoli Vida Janežič, vendar gledano perspektivno, bosta najtežji šol. leti 1982/83 in 83/84. Po tem letu se bo prostorska stiska zmanjšala, ker več oddelkov starih gimnazijskih odhaja, kot je predviden vpis v družboslovje in splošno kulturo.

Ob tem pedagoška služba predlaga še naslednje:

- Takoj po preselitvi upravno administrativne šole v prostore vzgojiteljske šole se morata povezati srednja upravno administrativna šola in srednja družboslovna šola pri izvajanju delov vzgojnoizobraževalnega programa (na primer strojepisje), ker to narekuje racionalnost pri izvajanju programov znotraj PIS družboslovja.

- Srednja elektro šola naj skupaj s PIS elektro in ustanoviteljem ob razpisu za šol. leto 1983/84 prilagodi obseg vpisa prostorski zmogljivosti, ker bo na ta način pridobila možnosti za večjo kvaliteto vzgojnoizobraževalnega dela.

V pripravah na verifikacijo, ki si jo morajo šole skladno s programom o postopku verifikacije (Ur. list SRS, št. 5-263/81, 13. 2. 81) pridobiti do 31. 8. 1983, so se šole intenzivno pripravljale za ureditev učilnic naravoslovnih predmetov - fizika, kemija in biologija. Nabava učil za biologijo, kemijo in fiziko je potekala po programu in ugotavljamo, da je bilo šolam dobavljenih učil za biologijo 95% in fiziko 80%. Akcija za opremo učilnic za obrambo in zaščito je potekala že v

prejšnjih letih, za učilnice OTP pa je republiška izobraževalna skupnost septembra 1982 odobrila določena sredstva.

Teže je z instalacijami in opremo učilnic, ker so morale šole same zagotoviti znatno večja finančna sredstva kot je bilo predvideno prvotno, adaptacijska dela pa so iz razumljivih razlogov v glavnem zastala.

Tako je v 12 zgradbah opremljenih 20 specialističnih učilnic: za biologijo, za fiziko, kemijo, obrambo in zaščito, za OTP in 3 učilnice so v fazi opremljanja.

Pet šol ima poleg teh standardiziranih specializiranih učilnic še nekaj dobro opremljenih učilnic (ki ne zadoščajo sprejetim standardom in normativom).

Šolske knjižnice imajo na vseh šolah, le da v največ primerih ne ustrezajo osnovnim standardom in normativom, še posebej ne zahtevam sodobne medioteke. Ker delajo v neprimernih prostorih in ker nimajo knjižničarjev, učencev ne motivirajo za branje. Izraženo v številkah: fond knjig za razmeroma visok - 150204 knjig, izposojenih knjig je bilo 48558 (ali 32,3% knjig), izposojevalcev je bilo 15702 (ali vsak učenec je v knjižnico prišel 1,5 krat) oziroma vsak izposojevalec si je izposodil 3 knjige. V fondu knjig je všteta tudi strokovna knjižnica učiteljev, vendar izstopa podatek, da je v knjižnicah s knjižničarjem znatno več izposojevalcev knjig.

Za zagotovitev prostorskih pogojev, potrebnih za verifikacijo, bo na šolah v občini Ljubljana Center predvsem potrebno rešiti naslednja vprašanja:

- Ustrezno in racionalno je treba povezati pri uporabi že obstoječih oziroma predvidenih opremljenih specializiranih učilnic šole, ki ne izpolnjujejo pogojev za opremo specializiranih učilnic (srednja šola za gostinstvo in turizem, srednja šola za oblikovanje in srednja glasbena in baletna šola).

Uporaba specializiranih učilnic na drugi lokaciji pomeni sicer za šolo dosti organizacijskih težav, vendar morajo omenjene šole že v šol. letu 1982/83 iskati rešitve za izvajanje pouka fizike, biologije, kemije ter obrambe in zaščite v specializiranih učilnicah. V nasprotnem primeru ne izpolnjujejo minimalnih pogojev za izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov opredeljenih v programih.

- Na Srednji zdravstveni šoli je treba čimprej rešiti vprašanje sklepanja pogodb za opremljanje učilnic. Šola tega ni naredila zaradi znane prostorske problematike in šele letošnje dolgoročneje razmestitve programa zdravstvenega varstva.

- Na Srednji šoli za farmacijo in zdravstvo se mora za ureditev učilnice za kemijo sprostiti prostor, ki ga zdaj zaseda zdravstveni dom Ljubljana.

- Na Srednji šoli za družboslovno-jezikovno usmeritev je potrebno zagotoviti sredstva za opremljenost učilnic OPT (strojepisje).

- Knjižni fond, s katerim šole razpolagajo, morajo šole v prvi vrsti približati učencem in si zadati nalogo, da na šolah z razpoložljivimi sredstvi uredijo sodobnejšo knjižnico.

- Zaradi kritičnih razmer je treba sistematično pristopiti k povezovanju šol za uporabo že obstoječih telovadnih prostorov in telovadišč za ljubljanske srednje šole.

V skladu z opredeljitvijo usmerjanja izobraževanja zakon posebej določa oblike samoupravnega organiziranja izobraževalnih organizacij, kot je pogoj za verifikacijo izobraževalne organizacije.

Pedagoška služba je namreč v preteklem šol. letu ugotavljala, da so neurejeni samoupravni odnosi negativno vplivali na učinkovitost vzgojnoizobraževalnega dela in se odražali v medsebojnih odnosih tako med učitelji kot učitelji in učenci.

Na šolah v občini je v šol. letu 1981/82 pri izvajanju vzgojnoizobraževalnega dela sodelovalo 604 pedagoških delavcev. V to število so vključeni vsi delavci - učitelji splošnoizobraževalnih in strokovno teoretičnih predmetov kot tudi učitelji praktičnega pouka ne glede na delovno razmerje. Sicer je:

- Število učiteljev, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, kot jih je določil strokovni svet SRS za vzgojo in izobraževanje, je: 513-84,9%, od tega v delovnem razmerju

za ned. čas 432	84,2%
za dol. čas 11	2,1%
po pogodbi 64	12,4%
dopolnjujejo obveznosti iz druge VIO 6	1,1%

Največ učiteljev v delovnem razmerju po pogodbi je na srednji zdravstveni šoli (26 ali 52, od vseh učiteljev), na srednji

šoli za farmacijo in zdravstvo (12), sledijo srednja šola za gostinstvo in turizem (6), srednja elektrotehniška šola (4).

– Število učiteljev, ki ne izpolnjujejo predpisanih omenjenih pogojev je

od tega v delovnem razmerju	46	7,6%
za nedoločen čas	5	10,8%
za dol. čas	34	73,9%
po pogodbi	7	15,9%

Največje število učiteljev, ki ne izpolnjujejo pogojev, je na predmetnem področju fizike, obrambe in zaščite, osnove tehnike in proizvodnje in pri nekaterih strokovno teoretičnih predmetih.

Največ teh je v delovnem razmerju za določen čas, na srednji šoli za trgovsko dejavnost (12 ali 16,6% vseh učiteljev), na srednji ekonomski šoli (5), na srednji družboslovni šoli (4), na srednji šoli za gostinstvo in turizem je 6 učiteljev, ki ne izpolnjujejo pogojev, v pogodbenem delovnem razmerju.

Število učiteljev v zgornjem prikazu, ki ne ustrezajo zahtevam, ki jih je opredelil strokovni SRS svet za vzgojo in izobraževanje (torej po stopnji in smeri izobrazbe), ne zajema števila učiteljev, ki nimajo ustrezne pedagoško andragoške izobrazbe.

To zahtevo opredeljuje zakon o usmerjenem izobraževanju in šole morajo spričo zahtev za izvajanje vzgojnoizobraževalnih programov temu vprašanju posvetiti potrebno pozornost.

Kritično je v šolah v občini Ljubljana Center tudi število strokovnih sodelavcev. Posebno tu izpostavljamo pomembnost svetovalnega delavca (le – te imajo 5 šol). Šole bodo v bodoče brez svetovalnih delavcev zato težko razreševale oz. opravljale naloge s področja usmerjanja in preusmerjanja učencev, kot jih nalaga zakon.

Število ustrezno usposobljenih novih učiteljev v šol. letu 1981/2 je

od tega v delov. razmerju za NDC	45	7,4%
za DC	18	40,0%
po pogodbi	15	33,3%
dopolnjujejo	11	24,4%
	1	2,2%

Število učiteljev pripravnikov je bilo v šol. letu 1981/82 na šolah 53, za 51 so šole organizirale mentorstvo, število učiteljev mentorjev je bilo 40. Na večini šol, vendar ne na vseh, so za mentorstvo bili narejeni programi, ki so jih pripravili strokovni aktivni.

Pri organizaciji mentorstva izstopata 2 vprašanji:

– Kako v praksi učinkovito organizirati mentorstvo na manjših šolah (kjer predmet poučuje 1 učitelj).

– Kako le znotraj 42-urnega tednika urediti financiranje mentorstva, ki je po zakonu oz. pravilniku obvezno, predvsem iz izkušeni nujno potrebno, v izobraževalni skupnosti pa ni dogovorjeno.

V zvezi s kadrovanjem učiteljev šole navajajo največje probleme:

– pridobivanje učiteljev strokovno teoretičnih predmetov, ker so razlike v osebnih dohodkih ponekod med organizacijami zdr. dela in šolami prevelike,

– za delovna razmerja za določen čas (ki so v glavnem nadomeščanja) je izredno težko pridobiti ustrezno strokovno usposobljene učitelje.

– pridobivanje učiteljev iz gospodarstva, zdravstva je nujno, zato je prav zaradi tega število učiteljev, po pogodbi razmeroma visoko (64), imajo pa ti učitelji manjšo delovno obveznost (od 3 do 4 ure tedensko).

Zaradi ugašanja predvsem gimnazijskih programov in zaradi nejasnosti v zvezi z razmestitvijo programov je v občini Ljubljana Center v šol. letu 1981/82 kadrovsko vprašanje ogrožalo učno vzgojni proces in sploh normalno delo. Območna organizacijska enota Ljubljana zavoda SR Slovenije za šolstvo je zato v mesecu maju 1982 prevzela iniciativo in koordinacijo pri reševanju omenjene kadrovske problematike. Za nalogo enota ni bila niti pristojna niti kvalificirana, upamo pa si trditi, da je opravila korektno in učinkovito.

Pedagoška služba ugotavlja, da proces odmiranja programov in s tem v zvezi tudi kadrovske spremembe še ni zaključen, da pa je bilo prelomno prav to šol. leto, še posebej zaradi razmeščanja izvajanja vzgojnoizobraževalnih programov.

V sam proces razreševanja se v bodoče mora po mnenju pedagoške službe pravočasno vključiti kot osnovni nosilec skupnost za zaposlovanje Ljubljana.

Po letnih delovnih načrtih so vzgojno izobraževalne organizacije načrtovale 381356 pedagoških ur realizirale pa 375812, kar pomeni v celoti 98,5% realizacijo. Med šolami so znatne razlike, tako, da je razpon od 92,7 (Srednja šola za trgovsko dejavnost), 94,5% (Srednja vzgojiteljska šola), 95,8% (Srednja elektrotehniška šola), 97,7% (Srednja šola za splošno kulturo) in 98,0 (Srednja šola za farmacijo in zdravstvo), 98,2% (Srednja pedagoška šola), 98,5% (Srednja šola za oblikovanje), 98,7% (Srednja zdravstvena šola), 99,2% (Srednja šola za gostinstvo in turizem), 99,5% (Srednja ekonomska šola B. Kidrič), 99,8% (Srednja zdravstvena šola za babice) in 99,9 (Srednja družboslovna šola V. Janežič).

Nekatere med omenjenimi šolami so skušale razčleniti slabšo realizacijo pedagoških ur in navajajo naslednje vzroke:

- neuskladenost pri planiranju koledarja,
- zunanji sodelavci,
- delovne akcije in nepredvidene aktivnosti,
- problemi v zvezi z mrežo šol oziroma razmeščanje programov.

Dosežena realizacija pedagoških ur je zelo različna pri posameznih predmetih, kjer predvsem v 1. letnikih opažamo nihanja.

Pedagoška služba je vse šolsko leto 1981/82 šole – ravnatelj in učitelje na aktivih – pri pregledih dela in pisno svetovala in usmerjala, kako realizirati predpisane ure, pri tem s posebnim poudarkom na vsebinski realizaciji.

Ob začetku šolskega leta 1982/83 je prvi sestanek aktiva ravnateljev posvetila v prvi vrsti tem problemom.

Ker je učne vsebine v učnih načrtih za posamezen predmet moč obdelati le v okviru predpisanih učnih ur, večja odstopanja pomembno vplivajo na vsebinsko realizacijo.

Pedagoška služba je v šol. letu 1981/82 ravnatelj nenehno usmerjala v uresničevanje 150. člena Zakona o usmerjenem izobraževanju in na pomembnost in nujnost spremljanja in usmerjanja vzgojno izobraževalnega dela učiteljev na šoli.

Iz poročil o vzgojno izobraževalnem delu na šolah v šolskem letu 1981/82 povzemamo, da so bile pedagoške konference po številu in vsebini zelo različne: od najmanjšega števila 4 do največjega 22.

Konference učiteljskih zborov po VIP oziroma usmeritvah se v večji meri v letošnjem šolskem letu še niso uveljavile, v poročilu jih je navedlo 5 šol in sicer od najmanjšega števila 3 do največjega 17. To je razumljivo, ker programi in učne vsebine v 1. letniku pri večini vzgojno izobraževalnih organizacij niso različni.

Veliko večje je bilo število konferenc oddelčnih učiteljskih zborov, za katere lahko rečemo, da so postala stalna in ustaljena oblika pedagoškega dela na šolah. Število oddelčnih konferenc je odvisno od števila oddelkov na šoli na eni strani, na drugi pa od vzgojno izobraževalne problematike, ki se je pojavljala v šolskem letu. Najmanjše število pedagoških konferenc oddelčnih učiteljskih zborov je bilo 4, največ 112.

Konference so bile posvečene organizacijskim in vzgojnim ter didaktično metodičnim problemom.

Strokovni organi šole so po mnenju pedagoške službe v šolskem letu 1981/82 delovali bolj poglobljeno in predvsem so največ prizadevanj vložili v poenotenje dela vseh učiteljev in sploh v okviru šole.

Na šolah so v okviru aktivov v največ primerih izdelali časovne razporeditve učne snovi, se dogovarjali za realizacijo učne snovi in se dogovarjali za kriterije preverjanja in ocenjevanja znanja pri posameznih predmetih.

Poglobljenost razreševanja pedagoške problematike je iz poročil najbolj razvidna na srednji pedagoški šoli, srednji šoli za splošno kulturo Ivan Cankar, srednji družboslovni šoli V. Janežič, srednji šoli za gostinstvo in turizem in na srednji šoli za farmacijo in zdravstvo.

Že iz letnih delovnih načrtov šol je razvidno, da na šolah ravnatelj in učitelji ugotavljajo, da so hospitacije zelo primerne oblike izmenjave izkušeni na področju vzgoje in izobraževanja – stroke. Pri hospitaciji prihaja močno do izraza učiteljeva pedagoška in strokovna kvaliteta, kultura izražanja in kontakt z učencem. Tako so na vseh šolah (razen na 1 šoli) planirali okvirno število hospitacij in to ravnatelj, vodij VIP in posamezni učiteljev. Iz poročil ugotavljamo, da je bilo najmanj planiranih hospitacij učiteljev, največ ravnatelja in manj vodje VIP, število hospitacij je zelo različno, v celoti pa je število realiziranih hospitacij manjše kot načrtovanih.

Ugotovitve s hospitacij so pozitivne, predvsem so potrebne pripravnikom, učiteljem predmetov, pri katerih se pojavlja veliko število negativnih ocen ter učiteljem predmetov, ki bi morali pri svojem delu uporabljati različna učila.

Kljub poglobljenejšemu pedagoškemu delu pa je še vedno razmerje med pohvalami in nagradami ter izrečenimi vzgojnimi ukrepi 1:4,2. Na ta problem pedagoška služba opozarja že vrsto let, tako šole same kot v poročilih širšo javnost in pri tem zlasti subjektivne sile. Številčno je pohval bilo 758, individualnih in 31 kolektivnih in število pohvaljenih učencev je bilo 1601. Nagrajenih je bilo 143 učencev s 146 nagradami.

Vzgojnih ukrepov je bilo izrečenih 3361 in sicer 2375 učencem, kar pomeni, da na enega učenca v poprečju pride 1,4 vzgojnega ukrepa in da je hkrati 33,3% učencem bil izrečen v šolskem letu vzgojni ukrep.

Vzgojnih ukrepov v primerjavi z nagradami in pohvalami je bilo manj le na srednji pedagoški šoli, kjer je bilo razmerje med pohvalami in nagradami ter vzgojnimi ukrepi 1,7:1 ali številčno pohval in nagrad 143 in vzgojnih ukrepov 84. Največji razpon med nagradami in pohvalami ter vzgojnimi ukrepi je na srednji elektrotehniški šoli, kjer je številčno pohval in nagrad 129, vzgojnih ukrepov 920, število kaznovanih učencev 538, torej 1,7 kazni na 1 učenca.

Največ vzgojnih ukrepov je bilo izrečenih zaradi neopravičenega izostajanja učencev. Tudi s tem problemom je pedagoška služba že seznanjala prek različnih poročil odgovorne dejavnike, predlagala akcijo, katere namen naj bi bil analizirati in zaježiti neopravičeno izostajanje od pouka. Zato na ta problem ponovno opozarja ter ponovno predlaga, da se subjektivne sile angažirajo pri razreševanju tega perečega problema.

Tako veliko število vzgojnih ukrepov daje tudi slutiti, da se na šolah premalo vztrajno in uskladen dogovarjajo o vzgojnem ravnanju.

Na naših šolah vse več zaskrbljenosti povzroča delo z labilnimi osebnostmi (poskusi suicidov – srednja ped. šola). Neposredni povod za težave so šolski neuspehi, sicer pa so vzroki za omenjene probleme kompleksnejši. Učitelji bi na šolah morali vzgojno delovati bolj poglobljeno, vztrajno in timsko.

Šole so v šolskem letu 1981/82 dobile za svoje različno delovanje priznanja in pohvale:

- za krvodajalske akcije,
- za sodelovanje pri izgradnji poti spominov in tovarištva,
- za sodelovanje s pripadniki JLA (podelila vojašnica Boris Kidrič),
- za pomoč pri organizaciji kongresa ZKS.

Priznanja je dobilo tudi več mentorjev za delo z mladino, 1 učitelj je dobil zlato plaketo ZSMS, priznanje glasbene mladine je dobila učiteljica – mentorica glasbene vzgoje in 1 učiteljica je dobila medaljo zaslug za narod.

Ob vseh teh priznanjih ugotavljamo, da se šole in družba nasploh premalo zaveda, da je pohvala učitelju in šoli velika motivacija za še prizadevnejše delo.

Iz podatkov, ki jih v nadaljevanju navajamo, ni mogoče podati kompleksnejše ocene o tem, kako šole skrbijo za učence. V največ primerih šole v občini Center nimajo niti ustreznega prostora, da bi organizirale razdelitev obrokov, kje šele kuhinja.

Obroki, ki jih nosijo iz trgovin ali jih deloma pripravljajo na šoli, so zaradi tega predragi.

Odstotek učencev, ki v šoli sprejemajo malico, je zelo različen – od 10 do 70 odstotkov, 7 šol ima organizirano malico, ki je največkrat hladen obrok.

Ob materialnih pogojih, v katerih šole delujejo, predlagamo, da se v okviru izobraževalne skupnosti oziroma posebnih izobraževalnih skupnosti, dogovorijo, kako razrešiti to vprašanje – najbolj racionalno in ustrezno.

Število učencev, ki so v šolskem letu prejemale štipendije, je bilo 1602 (ali 15,9%), od tega za neproizvodne poklice 1160 (ali 11,5%). To število opozarja, da učenci v neproizvodnih poklicih skoraj nimajo možnosti za pridobitev štipendij. Za potrditev navajamo – na srednji glasbeni in baletni šoli niti 1 učenec nima štipendije, na srednji elektro šoli ima štipendije 442 učencev (ali 38,4% učencev na šoli).

Zdravniško pregledani so bili učenci 1. letnikov vseh šol.

Učni uspeh je odvisen od mnogo dejavnikov in ga zato tudi največkrat povezujemo z vsem življenjem in delom na šoli in zunaj šole.

Prikaz učnega uspeha s širšega vidika tudi ne odkrije vseh zapletenosti in protislovnosti izobraževanja. Interpretirati učni uspeh z večjo gotovostjo bi bilo možno šele, ko bi bili izdelani preciznejši instrumenti kot je ocenjevalna lestvica od 1.–5.

Poprečen učni uspeh v šolskem letu 1981/82 91,6% se v primerjavi s preteklimi leti, ko razpolagamo s podatki za Ljubljano (5 občin), bistveno ne razlikuje:

- v šolskem letu 1978/79 je bil 91,9

- v šolskem letu 1979/80 je bil 91,5

- v šolskem letu 1980/82 je bil 91,2

Po razredih se učni uspeh kontinuirano dviga – od 86,0 (1. letnik), 91,9 (2. letnik), 93,8 (3. razred) do 96,0 (4. razred).

Velike razlike med učnim uspehom ob polletju in ob koncu šolskega leta so zlasti v tistih VIP, znotraj katerih so vzgojno izobraževalne organizacije izobraževale učence z razmeroma nizkimi zmogljivostmi in sposobnostmi. Ob polletju je prišla do izraza tako zahtevnost vsebin in učnih načrtih SVIO kot tudi težja prilagodljivost učiteljev za delo z novimi učbeniški kompleti in heterogenimi skupinami učencev. Ta heterogenost skupin učencev se je nanašala predvsem na predhodno znanje učencev, njih zmogljivost in sposobnost in na motiviranost. V mnogo šolah tudi niso zagotovljeni ustrezni materialni in kadrovske pogoji za delo.

Pot v srednje programe je bila zagotovljena tudi učencem, ki so v osnovni šoli napredovali težko in poleg tega tudi nemalokrat z negativno oceno iz tujega jezika. (Ker se v 35 programih lahko učenci vključijo v smer izobraževanja po 1. letniku tudi brez pozitivne ocene iz tujega jezika, je razumljivo, da jih veliko ni motiviranih za delo).

Pedagoška služba je vse šolsko leto analizirala učne uspehe učencev, jih spremljala in vse leto ugotavljala na tem področju vzgoje in izobraževanja bistveni premik. Učitelji na šolah so veliko več pozornosti kot prejšnja leta posvetili načinu in kriterijem preverjanja in ocenjevanja znanja učencev.

Nov koncept SUL, novi učni načrti in novi pravilniki ter sploh zakonodaja terjajo nov, kompleksnejši pristop do vzgoje in izobraževanja. Zahteve da učitelji analizirajo učne uspehe učencev pri svojem predmetu, da učiteljski zbori analizirajo učne uspehe učencev na šoli, in usmerjajo ter preusmerjajo učence, so na šolah domala povsod zelo resno in odgovorno izpolnili.

Razumljivo je, da je to proces, ki ga moramo v šolah vsi – od učitelja do pedagoške službe – uveljaviti postopoma in da prvih rezultatov ni moč pričakovati v enem letu.

Učni uspeh se je običajno dvignil ob koncu 4. oc. obdobja, še zlasti po popravni izpiti.

K takemu izboljšanju učnega uspeha je pripomoglo več dejavnikov:

- delo komisij za usmerjanje in preusmerjanje učencev in s tem v zvezi spremljanje napredka učencev in njihovega učnega uspeha,

- skrb vodstvenega kadra za poenotenje dela, predvsem pa prizadevanja za poenotenje kriterijev pri preverjanju in ocenjevanju znanja učencev,

- skladnejše delo učiteljev in učencev,

- skrb za organizirano pomoč manj sposobnim učencem,,

- preusmerjanje učencev iz SR v SKR VIP,

- večja motiviranost učencev ob koncu šol. leta in

- možnost večkratnega opravljanja popravni izpitov.

Kljub vsem prizadevanjem je še vedno zaskrbljujoč podatek o učencih, ki niso izdelali letnika oz. razreda. Takih učencev je 8,1% (ali številčno 795) v vseh razredih. Če je v oddelku 36 učencev, je to 22 oddelkov (v 1. letniku 9,8 oddelka, v 2. razredu 6,3, v 3. razredu 4,2 in v 4. razredu 1,7 oddelka).

Preusmerjenih je bilo v šolah v občini Ljubljana Center 139 učencev.

Učenci 1. letnika SVIO po uspehu

Učni uspeh	štev. učencev	%
niso izdelali	354	13,4
zadosten	441	16,7
dober	1158	43,8
prav dober	565	21,3
odličen	111	4,2
neocenjeni	14	0,6
Skupaj	2643	

Učenci so na vseh šolah vključeni v samoupravljanje na šoli, so delegati v organih samouprave, delegati v svetih šole, kjer se postopoma vse bolj uveljavljajo, skušajo terno sodelovati.

Dom učenk v zdravstvu je bil javno pohvaljen (Delo) za vzorno samoupravo v domu.

Učenci se kot dejavni subjekti uveljavljajo tako pri pouku, v odnosu med učitelji in učenci, kot pri zelo različnih dejavnostih v šoli:

- pri interesnih dejavnostih,
- pri načrtovanju športnih in kulturnih dejavnosti,
- pri sodelovanju na oddelčnih konferencah,
- pri načrtovanju vsebine mladinskih in družrednih ur,
- pri organizaciji šolske prehrane.

Ugotavljamo, da se učenci kot subjekti v družbenopolitičnem delu postopoma uveljavljajo, da pa je tudi še veliko neizkoriščenih sil, ki bi jih šole morale poiskati in pozitivno izkoristiti.

V interesne dejavnosti, ki so organizirane v šolah, je vključeno nekoliko manj kot polovica vseh učencev (41,2%); pri tem niso upoštevani učenci, ki so vključeni v interesne dejavnosti drugod. Število dejavnosti po šolah je zelo različno od 1,2 do 13, 17 in največ 41 dejavnosti na srednji pedagoški šoli (32 jih je organiziranih na šoli, 9 zunaj nje). Od dejavnosti so na prvem mestu športne dejavnosti, sledijo literarni in recitacijski krožki, ki v zadnjem letu preraščajo na več šolah v okviru kulturnih dejavnosti v kulturna društva. Najbolj deficitarne so srednje šole na področju družboslovnih in naravoslovnih krožkov.

Na 10 šolah so v šolskem letu 1981/82 izhajala glasila učencev, izdanih je bilo 33 števil literarnih glasil in 16 z informativno vsebino, pri čemer je glasila z literarno in informativno vsebino težko ločiti, ker se v največ glasilih vsebini povezuje. Šole navajajo v zvezi z izdajanjem glasil vsak dan hujsko materialno stisko (nakup papirja, razmnoževanje itd.).

Delo interesnih dejavnosti na šoli bi morali v bodoče še poglobljati oziroma razporejati še na druga področja - sploh vključevati v interesne dejavnosti vse več učencev, kajti dobro razvite interesne dejavnosti in samoupravno odločanje učencev v njih bi šolam moralo pomeniti veliko oporo pri vzgoji učencev. V njih bi se krepili medsebojni stiki med učenci in učitelji in krepil bi se čut mladih za odgovorno samoupravno odločanje.

Šole povezovanje v PIS ocenjujejo zelo različno. Predvsem ugotavljajo, da delegatska povezava sicer bolje deluje (na primer v pedagoški dejavnosti), da pa (po navedbah šol) nastopajo še izrazitejša razlika med posameznimi PIS, kar bistveno vpliva na materialno poslovanje šol. Kot najboljše povezovanje šole označujejo povezovanje s PIS za zdravstvo in gostinstvo, slabše PIS za kulturo, zadovoljivo PIS za elektro.

S krajevnimi skupnostmi se šole povezujejo ob različnih priložnostih - pri urejanju okolja, pri akcijah NNP. Učenci tudi velikokrat sodelujejo na kulturnih prireditvah ali proslavah v krajevni skupnosti.

Sodelovanje bi bilo lahko veliko trdnejše, če bi se akcije planirale v povezavi šola-krajevna skupnost.

V šol. letu 1981/82 je bilo tudi povezovanje šol z organizacijami združenega dela postavljeno na trdnejše in konkretne osnove. Učenci 1. letnika so opravljali v OZD proizvodno oz. delovno prakso in šole so skupaj z OZD usklajevale programe delovne prakse oz. proizvodnega dela, sodelovale pri izboru inštruktorjev, analizirale potek delovne prakse, izdelale razmestitvene in izvedbene načrte in koledarje izvajanja.

So pa šole premalo sodelovale pri spremljavi delovne prakse in to iz objektivnih razlogov, ker do letos v večini primerov niso imele organizatorjev proizvodnega dela.

Sodelovanje s pedagoško službo OE Ljubljana šole same ocenjujejo kot pozitivno, v zadnjem času trdnejše oz. sploh uspešnejše. Vse šole pa predlagajo, da pedagoška služba:

- nudi v bodoče šolam več pomoči pri izvajanju vzgojno izobraževalnih programov in reševanju konkretnih vprašanj,
- bolj prislunke predlogom šol k zasnovam učnih načrtov in izboljšavi učbenikov,
- posreduje pri problemih šol, za katere so pristojne druge strokovne in samoupravne skupnosti in organizacije (RKVITK, Zavod SRS za šolstvo, PIS-i, ISS in obč. upravni organi),
- vztraja pri strokovnem mnenju za razmeščanje VIP,

- nudi konkretno pomoč pri nastajajočih organizacijah v novih razmerah po razmestitvah in pomaga konsolidirati stanje in pripraviti temelje za dobre, kvalitetne šole in

- opozori RKVITK na razkorak med zahtevami pravilnika o postopku verifikacije oziroma dejanskim stanjem šol.

Zavedajo se, da programske, organizacijske in druge spremembe, ki jih zahtevajo temeljni zakonski dokumenti na področju vzgoje in izobraževanja, lahko v praksi dovolj učinkovito izvedejo le dovolj usposobljeni in za preobrazbene procese motivirani pedagoški delavci, je Zavod za šolstvo SR Slovenije in še posebej območna organizacijska enota Ljubljana, pripravil program usposabljanja pedagoških delavcev in vodstvenih delavcev.

Pedagoški svetovalci organizacijske enote Ljubljana so si v konceptu dela pedagoške službe opredelili kot temeljno nalogo skupinsko svetovanje. Pri tem smo največje napore vlagali v trinivojsko izobraževanje pedagoških delavcev v aktivih:

- šolski aktiv po posameznih predmetih ali predmetnih področjih,
- občinski aktiv in
- medobčinski aktiv.

Najbolj uspešen je v preteklih letih bil tretji nivo - medobčinski aktiv, kjer smo pedagoški svetovalci organizacijske enote organizatorji in izvajalci izobraževanja. Po naši oceni smo bili pri usposabljanju pedagoških delavcev uspešni. Učiteljem smo dali dovolj možnosti za strokovno usposabljanje, v aktivih so se po daljšem času začeli ponovno povezovati in iskati strokovnih rešitev pri neposrednem vzgojno izobraževalnem delu. Naj poudarimo, da teh oblik strokovnega izpopolnjevanja nismo uvajali zaradi uvajanja srednjega usmerjenega izobraževanja, ampak ker je potreba po permanentnem strokovnem usposabljanju zahteva sodobnega človeka.

V aktivne smo vključevali tudi vodstvene delavce srednjih šol. Pri organizaciji strokovnega usposabljanja smo naleteli tudi na določene težave, od katerih izpostavljamo izbiro časa in prostora za izvajanje aktivov.

Zaradi preobremenjenosti pedagoških delavcev in poleg tega dela šol v dveh izmenah, moramo aktivne organizirati v počitnicah, prostor pa je v Ljubljani znan problem.

Zavod SR Slovenije za šolstvo je organiziral tudi seminarje za pedagoške in vodstvene delavce.

Tako so se na seminarjih (skoraj polovica vseh seminarjskih ur je bila namenjena seminarjem za pedagoške delavce srednjih šol) učitelji: usposabljali za uvajanje novih učbenikov za predmete SVIO - dobili temeljna napotila, kako ustrezno predstaviti snov posameznega predmeta v SR programih - predstavljena so jim bila izhodišča za organizacijo in izvedbo naravoslovnih in kulturnih dejavnosti,

- predstavljena jim je bila problematika uresničevanja samoupravnih odnosov v srednjih šolah.

Pedagoška služba ocenjuje, da je bilo v organizirane oblike usposabljanja - v seminarje vključenih do 50% vseh pedagoških delavcev, v aktivne pa od 75-100%. Enako je bil tudi odziv ravnateljev doma le stoddosten.

Učitelji strokovno teoretičnih predmetov in praktičnega pouka so se seminarjev udeleževali po branžah.

Tako so bili seminarji organizirani za učitelje s področij: rudarstva in geologije, elektrostroke, gradbeništva, lesarstva, tekstilne usmeritve, prometa in zvez, blagovnanstva in denarnega prometa, pedagoške usmeritve, kovinsko predelovalne industrije in metalurgije.

Sredstva za seminarje so zagotavljali izobraževalna skupnost SRS in posebne izobraževalne skupnosti. Tako so bili le seminarji, ki so bili organizirani v sodelovanju s kadrovsko šolo oziroma organizacijami in društvi, razpisni.

PREDLOGI IN PRIPOROČILA PEDAGOŠKE SLUŽBE

Celovite strokovne ocene ustreznosti celotnega koncepta usmerjenega izobraževanja po prvem letu uvedbe SUI ne moremo podati, ker je tako korenita preobrazba vzgoje in izobraževanja daljši proces.

Prve pozitivne rezultate pa lahko ocenjujemo že po prvem letu uresničevanja novih programov:

- izboljšala se je opremljenost šol (učilnice, učbeniki) in s tem tudi pogoji za učinkovitejšo in idejnejšo pedagoško delo,
- večja je organska povezanost med teoretičnim in praktičnim delom vzgojno izobraževalnih programov,

– večja in intenzivnejša je angažiranost učiteljev na strokovnem in vzgojnem področju,

– očitna je večja skrb za vsakega posameznega učenca, ker je v večji meri poskrbljeno za svetovanje, usmerjanje in preusmerjanje učencev glede na njihove sposobnosti in nagnjenja v ustrežnejše programe,

– večje in trdnije je sodelovanje ter strokovno povezovanje učiteljev na posameznih šolah, povezovanje med šolami in organizacijami združenega dela,

– večje je tudi usklajevanje med vsemi subjekti, ki delujejo na področju vzgoje in izobraževanja.

Da bi se tudi v bodoče razvoj uspešnosti uresničevanja novih programov in zakonskih določil uresničeval vsaj v enaki meri kot do sedaj, bi bilo po mnenju pedagoške službe potrebno predvsem:

1. Ugotoviti materialne potrebe srednjih šol v zvezi z verifikacijo za izvajanje vzgojnih izobraževalnih programov v srednjem usmerjenem izobraževanju, združi: vsa razpoložljiva sredstva (v okviru Ljubljane) in izdelati plan sanacije.

2. Na podlagi izdelane kadrovske analize stanja in potreb v srednjih šolah občine in v mestu Ljubljana izdelati program razmestitve pedagoškega kadra za šolsko leto 1983/84.

3. Z ustreznimi kadrovsko zasedbo strokovnih sodelavcev (pedagog oz. psiholog, socialni delavec, knjižničar, laborant oz. inštruktor) šolam pomagati, da bodo lahko uresničevale zahtevne naloge, opredeljene z zakonom in vzgojno izobraževalnimi rezultati.

4. Izdelati operativni plan za razmestitev izvajanja vzgojno izobraževalnih programov v srednjem usmerjenem izobraževanju v Ljubljani – krátkoročnega in srednjeročnega.

5. Skupno, uskladeno planiranje vzgojno izobraževalnega in drugega dela v šoli in v družbeno politični skupnosti.

6. Permanently spremljati in analizirati učni uspeh učencev SUI ter pri tem strokovno usmerjati pedagoške delavce pri usklajevanju problematike preverjanja in ocenjevanja učencev.

7. Spodbuditi dogovarjanje med organizacijami združenega dela materialne proizvodnje in šolami za vključevanje strokovnjakov kot mentorjev v interesnih dejavnostih

8. Obravnavati problem neopravičenih izostankov učencev, ker je to širši družbeni problem,

9. Okrepiti na šolah delo osnovnih organizacij ZSMS in šolski skupnosti.

10. Poskrbeti za zagotavljanje pogojev za zdravo rast in razvoj učencev.

Naraščanje življenjskih stroškov ne bi smelo v prihodnosti ogroziti niti že dosežene kvalitete obrokov šolske prehrane niti vplivati na zmanjševanje njihovega števila, sicer bi to pomenilo zmanjšanje zdravstvene, socialne, družbene in pedagoške skrbi za zdravo rast in razvoj srednješolske mladine. Šole same zaradi objektivnih razlogov te problematike ne bodo mogle rešiti zadovoljivo, zato naj se ponovno proučijo lanske letne pobude Poslovne skupnosti za prehrano SR Slovenije.

11. Utrditi mrežo strokovnih aktivov, usmerjati njihovo delo (šolski, medšolski aktiv), organizirati in izvajati regijske strokovne aktivne in seminarje.

12. Razrešiti nekatera še nerazčiščena vprašanja v zvezi s proizvodnim delom ter zavzeti enotna stališča.

Ljubljana, oktober 1982

ZAVOD ZA ŠOLSTVO SRS
ORGANIZACIJSKA ENOTA LJUBLJANA

III. PREHRANA V VZGOJNOVARSTVENIH ORGANIZACIJAH, OSNOVNIH IN SREDNJIH ŠOLAH

1. UVOD

Na pobudo delegatov skupščine občine Ljubljana Center smo pripravili kratko informacijo o šolski prehrani.

Šolska prehrana je oblika družbene prehrane, ki je pomembna za skladen telesni in duševni razvoj otrok in učencev za njihovo počutje tako z zdravstvenega kot delovnega vidika. Zmanjšuje socialne razlike med otroki, razbremeni individuala gospodinjstva in prispeva tudi hitrejšemu razvoju enakopravnosti žensk.

Prehrana v VVZ in šolah mora biti načrtovana z zdravstvenega, ekonomskega in vzgojnega vidika. Prehrabeni načrt v šolskih kuhinjah je enoten in se ne more ravnati po okusu in

željahlj posameznih otrok, zato je pomembno, da so obroki pravilno sestavljeni. Hrana mora biti biološko hranilna in kalorično ustrezna ter prilagojena psihofizičnim zahtevam in prehranskim navadam otrok. Poleg tega je za uspešen napredek otrok pomembno okolje, v katerem hrano uživajo; ozračje, ki vlada v jedilnicah in še mnogo drugih dejavnikov. Pri razdeljevanju in uživanju hrane naj bi sodelovali vzgojitelji in učitelji, ki naj bi bili med kosilom in malico zraven otrok, z njimi naj bi jedli in tako dajali zgled za kulturno uživanje hrane ter za premagovanje negativnih prehranskih navad in razvad.

Da bi dobili sliko stanja na področju predšolske in šolske prehrane v občini Ljubljana Center, smo z vprašalnikom in iz drugih pisnih virov ugotovili stanje organiziranosti in nakazali probleme. Zajeli smo vse organizacije vzgoje in izobraževanja. Ker so problemi različni, obravnavamo posamezne stopnje od vzgojnovarstvenih organizacij do šol.

2. VZGOJNOVARSTVENE ORGANIZACIJE

Predšolsko obdobje je za otroka čas intenzivne rasti, kar vpliva na njegove posebne prehrabene zahteve. Pravilna prehrana povečuje odpornost otrok zoper bolezni. To je še posebej pomembno za otroke v kolektivnem varstvu, saj so ti bolj izpostavljeni različnim okužbam.

Skupnosti otroškega varstva skrbijo za sistemsko reševanje prehrane otrok v VVO in je v njih prehrana tudi najbolj urejena.

V letu 1981 je Sanitarna inšpekcija SML ugotavljala ustreznost prehrane s tem, da je na območju petih ljubljanskih občin odvzela 37 kosil za otroke v starosti od 8 mesecev do 3 let in 45 kosil za starostno skupino od 3-6 let. Obrok kosila za I. starostno skupino je biološko in energijsko ustrezal le v 43,2%, za II. starostno skupino le 29%; prav tako je bilo veliko število ponovljenih vzorcev zopet neustreznih. Slabo je bilo v VVO Ljubljana Center; od šestih vzorcev je biološko in energijsko ustrezal obrok le v VVO Klinični center. Boljši rezultati so pri energijski ustreznosti medtem, ko so bili pri petih vzorcih obroki biološko neustrejni.

Tak posnetek ne daje realnih rezultatov ustreznosti hrane skozi celo leto v VVO, vendar le opozarja, da ni vse v redu. Opozoriti moramo, da so kriteriji inšpekcijskih služb ostrejši kot tisti, ki so se jih dolžni vrtci držati.

Analizo sanitarne inšpekcije je obravnaval tudi Izvršni odbor mestne skupnosti otroškega varstva in pozval vse VVO, v katerih je bila vsebina kosila neustrezna, da posredujejo poročila o vzrokih takega odstopanja, s predlogi ukrepov za izboljšanje kvalitete prehrane v VVO. Na osnovi le-teh bo mestna skupnost otroškega varstva pripravila analizo predlogov oziroma ukrepov.

– Otroci vključeni v oddelek I. starostne skupine ima zagotovljen zajtrk, kosilo in dve malici, otroci vključeni v oddelek II. starostne skupine (vključno razvojni oddelek) pa zajtrk, vsaj eno malico in kosilo. Za prehrano skrbijo vodje kuhinje, pomočnik vodje, kuharice in pomivalke posode, seveda v sodelovanju z ravnateljicami, ki imajo dokaj ugodno strokovno izobrazbo. Jedilnice pripravljajo v skupini vodja kuhinje, medicinska sestra, ravnateljica (na Vodmatu tudi zdravnik). Vse VVO imajo mehanizirane kuhinje, VVZ-TOZD Klinični center ima 2 kuhinji razdelilnega tipa.

– Po pomoč pri sestavi obrokov, analizi prehrane in izobraževanju kadrov se večinoma obračajo na Centralni zavod za napredek gospodinjstva in Zavod SRS za zdravstveno varstvo.

– Otroci se hranijo v igralnici, kjer se najlaže vzpostavi primerno vzdušje za kulturno uživanje hrane. Kapaciteta obrokov, ki jih v kuhinjah VVO pripravljajo, se ujema z normativi za število obrokov, ki jih je možno pripraviti glede na opremljenost kuhinje in na število ter strokovnost osebja v kuhinji.

– Dve VVO in sicer Prule in Ane Zihertl pripravljata kosilo tudi za druge organizacije in to enako kot za svoje otroke. VVO Prule pripravlja 470 obrokov za osnovno šolo Prule.

Prehrana v VVO je sorazmerno dobro urejena. Za zmanjševanje stroškov za prehrano, bi bila racionalna grosistična nabava za vse VVO v občini Ljubljana Center, ki bi bila cenejša in boljše. To je tudi eden od razlogov za združevanje vzgojnovarstvenih organizacij v občini. VVO bi morale imeti zagotovljeno možnost nabave higiensko neoporečnih in kvalitetnih živil brez posrednikov tudi od neposrednih proizvajalcev, saj bi na ta način dosegli znatno znižanje stroškov pre-

hrane. Vendar je pri tem glavna omejitev 39. člen zakona o blagovnem prometu.

PROBLEMI:

– Problem, ki v zadnjih letih tare VVO je v tem, da presegajo priznane stroške za prehrano, vkalkurirane v ekonomsko ceno. Slaba je založenost tržišča, slabša se tudi kvaliteta živil.

– VVO Ane Ziherl primanjkuje skladiščnih kapacitet in novejših kuhinjskih strojnih pripomočkov za veliko število obrokov, ki jih pripravljajo.

– Kuhinja v VVO Prule ni bila zgrajena po sedaj veljavnih normativih. Kvadratura, mehanizacija in opremljenost omogočajo pripravo 1000 obrokov, vendar razporeditev kuhinjskega prostora ni ustrezna. Kuhinja za dojenčke ni strogo ločena od ostalih prostorov, pomanjkljivi so tudi pripravljalni prostori. Poteka akcija za primerno adaptacijo.

3. OSNOVNE ŠOLE

V skrbi za zdrav telesni razvoj in zdravljenje učencev se je zlasti v zadnjih desetih letih intenzivno razvijala šolska prehrana v osnovnih šolah. S širjenjem podaljšanega bivanja in celodnevne osnovne šole se povečuje število otrok, ki dobivajo v šoli malico in kosilo. Zavod SRS za zdravstveno varstvo in Zavodi za socialno medicino in higieno stalno spremljajo in nadzorujejo šolsko prehrano; posebna pozornost je posvečena prehrani v celodnevni šolah. Rezultati dosedanjih preiskav so pokazali, da je potreben stalen in sistematski nadzor nad fiziološko ustreznostjo in higiensko neoporečnostjo prehrane. Prehrana v celodnevni osnovni šolah predstavlja do 70% celodnevne prehrane učencev.

V občini Ljubljana Center je na vseh osnovnih šolah organizirano kosilo, dopoldanska malica in zajtrk z izjemo šole Tone Tomšič in Prul, kjer nimajo organiziranega zajtrka.

Na osnovni šoli Prežihov Voranc, pripravljajo tudi popoldansko malico. Samo šola Tone Tomšič pripravlja kosila v lastni kuhinji, dve šoli (Prežihov Voranc in Janez Levce), dobivajo kosila iz VVO, tri šole (Ledina, Prule in Jože Potrč) iz dijaških domov in šola Majde Vrhovnik ima pogodbo z Emono.

Dobro opremljene kuhinje imajo šole: Toneta Tomšiča, Toneta Čufarja, Prežihovega Voranca, Prule in Ledina; pomanjkljivo opremljena je razdelilna kuhinja na šoli Majde Vrhovnik, medtem ko je nefunkcionalna in brez šrambe za živila šola Jožeta Potrča. V jedilnici se morajo otroci menjati štirikrat v šoli Jožeta Potrča, Prežihovega Voranca in Toneta Čufarja kar pomeni, da jedilnice niso ustrezne.

Vse šole imajo vodjo prehrane, poleg tega pri organiziranju prehrane pomagajo še razredniki, učiteljice gospodinjstva in kuharske osebe, ki je razen na šolah Prule in Majde Vrhovnik ustrezno usposobljeno za svoje naloge in opravila. Otroci se hranijo delno v jedilnicah (kosila) in v razredih (malica) ob prisotnosti kuharice, vodje prehrane ali razrednikov. Na dveh šolah sodelujejo pri razdeljevanju hrane tudi otroci, medtem ko na šoli Toneta Tomšiča uveljavljajo družinski način razdeljevanja za učence prvih in drugih razredov, starejši otroci se poslužujejo samopostrežnega načina, kot tudi na Prulah. Razen na šoli Ledina se otroci in delavci šole hranijo v istem prostoru, kar je prav gotovo pohvalno, saj se s tem zelo dvigne kulturna raven uživanja prehrane. Glede na to, da tudi že osnovnošolec preživi večji del dneva v šoli, bi moral tam prejemati vsaj en obrok hrane. Na žalost 10% učencev nima nobenega. Ta procent se je v primerjavi z letom 1982 nekoliko znižal. Najbolje je urejeno na šoli Prežihovega Voranca, kjer ne prejema nobenega obroka le 68 učencev ali 6,45% od vseh učencev. V šolskem letu 1981/82 na 10,7% v šolskem letu 1981/82. Po ugotovitvah Zavoda SR Slovenije za zdravstveno varstvo za leto 1981, je prehrana šolarjev dovolj kalorična, vendar še vedno primanjkuje posameznih prehranskih snovi kot so vitamini, minerali, ogljikovi hidrati. Vzroki za to so v visokih cenah biološko visoko vrednih živil (npr. mlečnih izdelkov, zelanjave, sadja, kvalitetnega mesa itd.) ter vse večji potrošnji industrijsko predelanih živil z neustrezno biološko vrednostjo, ki povzročata nastajanje debelosti. V letu 1981 je bilo v šolah opaziti padec kvalitete prehrane, ker so nekatere šole varčevale pri nabavi kvalitetnih živil zaradi visokih cen živil.

Cena obrokov v šolskem letu 1981/82

Cena zajtrka se je gibala od 190–240 din mesečno in je 9% vseh učencev zajtrkovalo; to je v glavnem učenci vozači, ki so bili v jutranjem varstvu.

Cena malice se je gibala od 200–240 din mesečno, se pravi, da je razlika v ceni 16,7%. V povprečju je na vsaki šoli malicalo 86% učencev, kar je velik napredek.

Za kosilo so učenci plačevali od 40,00–42,00 din za obrok. Razlika med šolami v ceni je 4,8%. V šoli je kosilo 53% učencev.

Popoldanska malica na šoli Prežihov Voranc je na mesec stala 30,00 din.

Na ceno obroka vpliva, če je hrana pripravljena v lastni kuhinji ali jo vozijo. Starši krijejo vse stroške prehrane, razen, kar za vse šole prispeva Mestna izobraževalna skupnost, je dohodek za kuharice na 400 učencev. Pomemben je tudi delež sredstev, ki jih daje skupnost socialnega skrbstva, za socialno ogrožene otroke.

PROBLEMI:

– Pri rednih pregledih Zavoda za socialno medicino in higieno ugotavljajo, da so obroki zadovoljivi, vendar ni zadostno higienskemu režimu. Opažajo, da je vse to precej odvisno od kadrovske zasedenosti kuhinj.

– Neustrezna je strokovnost kadra v kuhinjah.

– Velik problem je dvig cene živilom, kar vpliva na manjšo kvaliteto prehrane.

– Premajhne so kapacitete kuhinj, jedilnic in pomožnih prostorov. Tu nastaja še poseben problem, ker šole večinoma nimajo možnosti širjenja, prostori pa niso bili grajeni po ustreznih normativih glede na tovrstno namembnost.

– Problem je higiena pri prevozu hrane iz drugih organizacij.

4. SREDNJE ŠOLE USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA

Srednješolska mladina, ki zajema starostno skupino od 15 do 19 let, ima specifične potrebe glede prehrane, ki so vezane predvsem na njihovo rast in spremembe, ki nastajajo med puberteto. Zanje je šolska prehrana slabo organizirana oziroma neorganizirana v srednjih šolah usmerjenega izobraževanja. V organizacijo in ureditev prehrane se morajo poleg vzgojnoizobraževalnih organizacij, obvezno vključiti še zdravstvene in druge strokovne službe.

V občini Ljubljana Center imamo 14 srednjih šol usmerjenega izobraževanja s preko 10.200 dijaki. Od njih prejema v šoli malico večinoma samo mrzlo, le nekaj več kot 40%. Približno toliko je tudi vozačev tako iz ljubljanskih občin, kot tudi bolj oddaljenih krajev.

– Pet šol ima pripravljeno kuhinjo za malice, medtem ko osem šol nima kuhinje.

– Štiri šole pripravljajo za malico kruh z dodatkom in vroč napitek, šest šol ima redno le mrzlo malico, ki jo nabavljajo v prodajalnah, štiri šole nimajo popolnoma nič.

Učenci vseh šol, razen srednje pedagoške šole, ki ima manjšo jedilnico in pripravi okrog 40 kosil, se hranijo v razredih. Za razdeljevanje hrane skrbijo učenci pod nadzorstvom učiteljice.

Na treh šolah stroške za nabavljeni material krijejo učenci, ostalo prispeva šola, medtem, ko je na drugih šolah ekonomska cena enaka, kot jo prispevajo učenci.

Šole se ne obračajo za pomoč pri organiziranju prehrane, prav tako nimajo rednih pregledov sanitarno-higienskega režima kot je to pri VVO in osnovnih šolah.

Precej črno sliko organiziranosti prehrane blaži podatek, da je okrog 10% učencev srednjih šol vključenih v domove, kjer imajo dnevno več obrokov.

PROBLEMI:

– Največji problem je vprašanje prostorskih kapacitet, ki niso bile v načrtih planirane za to dejavnost.

– Problem je v financiranju. Srednje šole nimajo priznanih sredstev za prehrano, kljub opredeljenim in sprejetim standardom in normativom. Osební dohodek kuharice gre v breme učencev, materialni stroški pa bremenijo sredstva za dejavnost šole.

-Visoka cena malice je eden od vzrokov za nezainteresiranost učencev.

5. POVZETEK

Ni namen te informacije izpostaviti naloge, ki jih je potrebno v zvezi z zagotavljanjem prehrane narediti, od vrtca do šol, saj imamo vrsto odgovornih institucij, ki se že oziroma bodo morale odgovorneje vključiti v razreševanje te problematike; naš namen je, da ponovno opozorimo na akutnost tega vprašanja in izvajanje dogovorjenih nalog.

Po letu 1975, ko so si skrb za otroško varstvo, vzgojo in izobraževanje otrok in mladine razdelile skupnosti otroškega varstva in izobraževalne skupnosti, je opazen viden razkorak med zavzetostjo enih kot drugih za urejanje vprašanj prehrane otrok, šolarjev in učencev, ki so vključeni v vzgojnoizobraževalni proces. Prehrana v VVO in osnovnih šolah je kljub določenim pomanjkljivostim (kvaliteta prehrane in sanitarni režim) zadovoljivo urejana; pri organiziranju prehrane za učence usmerjenega izobraževanja (zlasti tistih, ki se vozijo in so zato dalj časa odsotni od doma), je narejenega bore malo.

Ljubljana, septembra 1982 KOMITE ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana Center je obravnaval informacijo o prehrani v vzgojnovarstvenih organiza-

cijah, osnovnih in srednjih šolah na seji 6. oktoba 1982 in sprejel naslednje ugotovitve in sklepe:

1. V okviru sisa za preskrbo je potrebno zagotoviti optimalne možnosti za oskrbo organizirane prehrane v vzgojnovarstvenih organizacijah, osnovnih in srednjih šolah.

2. Vsi odgovorni nosilci - vrtci, šole, samoupravne interesne skupnosti so ob strokovni pomoči Ljubljanskega zavoda za socialno medicino, Zavoda SRS za zdravstveno varstvo in Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva - dolžni zagotoviti prehrano otrok, šolarjev in učencev ter sprotno spremljati vsa vprašanja vezana na organizacijo prehrane.

3. Dajemo pobudo za aktiviranje obstoječih (prehrabenskih) kapacitet v mestu, zlasti pri reševanju šolske prehrane učencev v usmerjenem izobraževanju, glede na določbe 121. člena Zakona o usmerjenem izobraževanju. Tu morajo odgovornost nositi posamezne posebne izobraževalne skupnosti.

4. Dajemo pobudo, da se v okviru Mestnega komiteja za izobraževanje, raziskovalno dejavnost, kulturo in telesno kulturo in Mestnega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo ponovno aktivira delovna skupina za prehrano v šolah.

5. Komite za družbene dejavnosti mora sproti spremljati stanje na tem področju in po potrebi poročati delegatski skupščini.

Ljubljana, 6. 10. 1982

IZVRŠNI SVET

BELEŽKE:

INFORMACIJA O ZBIRANJU SEKUNDARNIH SUROVIN IN KOMUNALNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV IN DRUGIH PODOBNIH VIROV NA OBMOČJU OBČINE LJUBLJANA CENTER

S smernicami o politiki izvajanja družbenega plana Ljubljane 1976-1980 je skupščina mesta Ljubljane sprejela tudi obvezo, da se v ožjem območju mesta prične uvajati odlaganje smeti in odpadkov v plastične vrečke. Smernice so sprejeli na svoji 9. seji vsi zbori skupščine mesta Ljubljane 28. decembra 1978. O problematiki odlaganja in odvoza komunalnih odpadkov ter v zvezi s tem o prehodu na spremembo tehnologije sta po sprejetju smernic razpravljala IS skupščine mesta Ljubljane, ki je sprejel akcijski program uresničevanja smernic in komunalno gospodarstvo, dne 14. februarja 1979, Komite za urbanizem in varstvo okolja skupščine mesta Ljubljane pa 7. marca 1979. Ukrepe za učinkovitejše zbiranje odpadkov ter prehod na nov način odlaganja odpadkov s smetnjakov na vrečke je obravnaval tudi IS občine Ljubljana Center dne 23. in 30. aprila 1980 ter 27. maja istega leta sprejel program obvezne uvedbe odlaganja odpadkov s plastičnimi vrečkami.

I. Sistem zbiranja sekundarnih surovin na osnovi komunalnih odpadkov s selekcijo pri viru.

Sekundarne surovine na osnovi komunalnih odpadkov, ki jih pridobivamo s selekcijo pri viru, so odpadni papir ali papirni ostanki, odpadne steklenice, razbita steklovina, plastika, krpe itd. skratka vsi ločeno odloženi odpadki iz gospodinjstev, uradov, šol, trgovine in drugih sličnih virov. Na samem začetku je treba omeniti, da nimamo podatkov o zbranih količinah ter sekundarnih surovin posebej za občino Ljubljana Center. Zato so podatki predstavljeni bodisi za vso Ljubljano ali republiko, kakor so bili zbrani pri SOZD Slovenija - papir. V Ljubljani zbirajo in odkupujejo sekundarne surovine Dinos, Papir-Unija in Surovina. Poleg teh zbiralcev - odkupovalcev, zbirajo sekundarne surovine še Rdeči križ, osnovnošolske ustanove in drugi, med katere štejemo tudi sindikalne organizacije in druge družbene organizacije v OZD, hišne svete, v primerih kadar prodajajo tako zbrane surovine odkupovalcev, ter individualne zbiralce. Poleg teh sodelujejo v sistemu zbiranja še drugi občani in delavci, ki za svoj prispevek ne pričakujejo niti ne dobijo denarnega nadomestila in varčno hranijo star papir, da ga ob akcijah oddajo zbiralcem.

Na tem mestu obravnavamo podrobneje predvsem učinke in probleme zbiranja starega papirja, saj vemo, da poteka odkup nerabnih steklenic v okviru trgovine zadovoljivo vsaj v pogledu količine; stroški zbiranja pa so posebno vprašanje. Za druge sekundarne surovine, kot so pločevina, plastika, tekstil ter druga steklenina pa obstajajo problemi plasmaja ali pa še ni uveden sistem zbiranja in predobdelav.

Pogosto se radi pohvalimo, da smo v Sloveniji dosegli svetovni rekord v zbiranju odpadnega papirja, kar je razvidno iz prve tabele. Ekološke in gospodarske razmere nam narekujejo večje napore za doseg še boljših rezultatov. V ta namen pa moramo proučiti prednosti in hibe doseganja organizacije in motivacij za zbiranje. Poglavitni organizator zbiranja odpadnega papirja v SR Sloveniji je SOZD Slovenija papir, ki pri tem sodeluje neposredno z zbiralci - odkupovalci ter osnovnimi šolami. Programe zbiranja deli v tri programe: A (zbiranje pri veliki industrijskih potrošnikih), B (zbiranje pri trgovinah, uradih in drugih OZD) in C (šolske akcije zbiranja odpadnega papirja pri gospodinjstvih). Razpoložljivi podatki o zbranem odpadnem papirju v SRS se nanašajo na skupne letne količine (A+B+C) in ločeno za program C. Po programu A in C dosegamo maksimalne možne rezultate, obstojijo pa še dokajšnje rezerve v programu B. Boljše rezultate bi bilo mogoče doseči tudi pri programu C v primeru, da bi bil odjem odpadnega papirja pri gospodinjstvih v enakomernih krajših časovnih razmakih in vnaprej določenih dnevih ali datumih odjema, kot to kažejo tuje raziskave in izkušnje. Seveda pa to zahteva določene popravke pri organizaciji zbiranja po programu C. Po tem programu smo zbrali v šolskem letu 1981/82

3.661 ton, kar pomeni 4% celokupne mase zbranega papirja v Sloveniji v letu 1981 - (82.165 ton). Za prihodnje leto se predvideva intenziviranje šolskih akcij, istočasno pa predvideva tudi Rdeči križ v SR Sloveniji akcije zbiranja odpadnega papirja po programu B. Takšna dvotirnost ne bo prispevala k povečanju, stroški zbiranja pa bodo nedvomno porasli. Ne glede na to, bo treba sedanji sistem zbiranja izboljšati.

V zvezi z naporji, kako povečati količine zbranega odpadnega papirja, se postavlja tudi vprašanje vlog komunalnega gospodarstva, kar zadeva njegov prispevek. V danih razmerah zelo malo. Največ kar lahko stori je, da kontrolira odpadke, pripeljane na deponijo iz virov po programu B (trgovine, uradi) in če ugotovi večje količine papirja v njih, o tem obvesti zbiralce - odkupovalce in druge zbiralce, da organizirajo pri teh virih separirano odlaganje papirja. Pri tem jim seveda lahko mnogo pomagajo družbenopolitične organizacije ter samoupravni in poslovodni organi.

Pomembnejša vloga komunalnega gospodarstva ali organizacij zbranega dela posebnega družbenega pomena, ki so zadolžene za zbiranje sekundarnih surovin in pridobivanje dohodka na podlagi svobodne menjave dela, bi bila pri zbiranju sekundarnih surovin smiselna v primeru če bi si postavil za cilj povečanje učinkovitosti sistema zbiranja. Le-ta se namreč ne kaže zgolj v večji ali manjši količini zbranih surovin, ampak tudi z evidentiranimi ali neevidentiranimi stroški na utežno enoto zbrane surovine. Teh podatkov pa uradni viri nimajo. Zavedajoč se teh pomanjkljivosti so Komunalno podjetje Ljubljana, Zveza komunalnih skupnosti Ljubljanskih občin, IS SML, DO DINOS, Združena podjetja strojegradne in DO Vodovod-Kanalizacija združili sredstva za izdelavo enotnega projekta o ravnanju s komunalnimi odpadki, v okviru katerega bodo v poldrugem letu podani tudi ovrednoteni predlogi različnih sistemov zbiranja sekundarnih surovin, prilagojenih našim razmeram. Ob tem je treba poudariti, da smo dolžni zbirati tiste odpadke, ki služijo kot sekundarne surovine, vsi delavci in občani in jih oddajati zbiralcem za to, da bomo zagotavljali čisto in zdravo okolje ter pomagali naši industriji do prepotrebni surovin.

II. Zbiranje premešanih komunalnih odpadkov

Uvedba načina odlaganja komunalnih odpadkov v PVC vrečkah je omogočila povečanje delovne storilnosti v sistemu odvoza, povzročila pa je določen odpor pri uporabnikih, saj je bilo potrebno nabaviti vrečke, odpadke pa odlagati v točno določenem času na odjemno mesto. Pomanjkanje discipline ali pa možnosti nekaterih uporabnikov (povzročiteljev odpadkov), je bila vzrok, da so vse preveč pogosto ostajale vrečke z odpadki na pločnikih tudi po več dni, kar ni prispevalo k higieni in izgledu mesta. Posledice tega dejstva so bile:

- uvedba odvoza tudi zven za odvoz določenih terminov ter
- spontano nabavljanje 500-900 lit. smetnjakov predvsem s strani hišnih svetov pa tudi drugih uporabnikov; v manjši meri je velike smetnjake nabavila in postavila na kritična odjemna mesta TOZD Javna higiena, ki skrbi za odvoz odpadkov.

Uvedba PVC vrečk za odlaganje komunalnih odpadkov je pripomogla v načelu k manjšim stroškom odvoza, bolj higienski odlaganju in prisilila povzročitelje v nakup velikih smetnjakov na njihove stroške. Ob tem je treba omeniti, da odjem odpadkov v velikih smetnjakih lahko omogoči večjo storilnost odjemnega sistema.

V tabeli 2 so podatki o spremembah posod za odlaganje komunalnih odpadkov. Kontejnerji 4-7 m³ služijo deloma odlaganju inertnih industrijskih odpadkov. S temi podatki razpolagamo samo za celotno mesto. Število malih smetnjakov (80 l) se je dvigalo do leta 1978. Po tem letu število strmo upada, kar pripisujemo uvedbi odlaganja komunalnih odpadkov v PVC vrečkah v občinah Ljubljana Center in Moste-Polje in deloma spontanemu nadomeščanju uničenih malih smetnjakov s 500 - 900 l v območju drugih ljubljanskih občin. Tako

nadomeščanje pa je neizogibno, ker malih smetnjakov ni v prodaji. Prehod z malih smetnjakov na velike ni organiziran, kar povzroča težave pri dogovorih o nabavah skupnega smetnjaka za več uporabnikov in napačne ocene o potrebnih velikosti velikega smetnjaka. Po opažanju na terenu variira volumen spontano nabavljenih velikih smetnjakov računani na enega uporabnika od 9 do 100 l ali na gospodinjstvo od 15 do 250 l, kar ni v sorazmerju s količino odpadkov oziroma frekvenco odvoza. Če bi šel razvoj naprej v tej smeri, bi bilo v Ljubljani v uporabi precevi več velikih smetnjakov, kot jih dejansko potrebujemo. Ni potrebno dokazovati nepotrebnosti stroškov za to večje število in posledic pri stroških odvoza.

Komunalno podjetje Ljubljana TOZD Javna higijena bo v prihodnjem letu pripravila podroben predlog programa prehoda s PVC vrečk ali malih smetnjakov na velike smetnjake, ki bo veljal za spremembo načina odjema komunalnih odpadkov po krajevnih skupnostih ljubljanskih občin oziroma za odjemne rajone. V okviru tega programa bodo določena tudi odjemna mesta in volumen velikih smetnjakov, izračunan na

podlagi predvidenih količin odpadkov in frekvence odvoza.

Urejeno in higienično odlaganje komunalnih odpadkov ter učinkovito zbiranje sekundarnih surovin iz komunalnih odpadkov ne more doseči polnega uspeha, če pri tem ne bomo sodelovali vsi delavci in občani Ljubljane. Komunalci in zbiralci sekundarnih surovin ne bodo mogli doseči pričakovanih rezultatov sami. Pri tem bo igralo pomembno vlogo sodelovanje družbenopolitičnih in humanitarnih organizacij.

Ljubljana, oktober 1982

KOMUNALNO PODJETJE LJUBLJANA
TOZD JAVNA HIGIENA

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana Center je informacijo obravnaval na svoji 34. seji, dne 27. oktobra 1982, ocenil, da je primerna za namen, za katerega je pripravljena in sprejel sklep, da jo predlaga skupščini v obravnavo in podporo zlasti pripravi enotnega projekta o ravnanju s komunalnimi odpadki in programi prehoda na velike smetnjake v napovedanih rokih.

IZVRŠNI SVET

TABELA 1

PREGLED ZBRANIH KOLIČIN ODPADNEGA PAPIRJA PO REPUBLIKAH SFRJ V LETIH 1980 IN 1981 IN PO NEKATERIH DRŽAVAH (VIR PODATKOV SOZD SLOVENIJA-PAPIR)

	1980 ton	1981 ton	% varčevanja od potrošnje	kg na stanovalca
BOSNA	21.204	29.165	21,92	7,08
ČRNA GORA	244	428	2,25	0,73
HRVATSKA	89.842	92.648	32,62	20,23
MAKEDONIJA	15.099	16.976	30,46	9,40
SLOVENIJA	76.323	82.165	47,49	44,82
SRBIJA	120.568	128.670	33,07	13,33
JUGOSLAVIJA	323.280	361.052	33,18	15,07
UVOZ	112.182	132.296		
SKUPAJ	435.462	483.348		

	Potrošnja papirja na prebivalca	% vračanja od potrošnje
JAPONSKA	153 kg	45,1
HOLANDIJA	152 kg	44,6
DDR	82 kg	43,1
ČSR	77 kg	34,9
ZRN	155 kg	34,5
POLJSKA	40 kg	33,7
JUGOSLAVIJA	52 kg	33,1
ANGLIJA	122 kg	32,1
AVSTRIJA	107 kg	30,8
ITALIJA	87 kg	29,6
USA	272 kg	37,4

TABELA 2

Leto	80 lit. smetnjaki	Kor tejnerji 4, 5, 7 m ³	Zabojniki 500, 700, 900 l
1971	29.791	154	-
1972	32.452	230	40
1973	34.497	390	80
1974	34.964	450	120
1975	35.920	561	243
1976	38.837	590	460
1977	39.580	750	550
1978	42.000	860	750
1979	39.280	970	1200
1980	34.500	960	1650
1981	22.000	950	2100
1982	14.000	930	2620

INFORMACIJA O PROBLEMATIKI PREUREJANJA PODSTREŠIJ V STANOVANJSKE PROSTORE V OBČINI LJUBLJANA CENTER

I. UVOD

Problematika preurejanja podstrešnih prostorov v stanovanjski občini Ljubljana Center sicer ni nova, je pa v zadnjem času vse bolj aktualna. Stanovanjska stiska, zmanjševanje finančnih sredstev za družbeno gradnjo stanovanj, predvsem pa pomanjkanje zazidljivih stavbnih zemljišč v občini, narekujejo smotnejše izkoriščanje vseh prostorov, tudi v že obstoječih zgradbah. Pri tem gre zlasti za take prostore, ki so ostali v stavbi neizkoriščeni, npr. zaradi starejše gradbene zasnove ali pa so sčasoma postali stanovalcem nepotrebni zaradi spremenjenega načina življenja (npr. podstrešja, sušilnice, pralnice, kleti, ipd.).

Po grobih ocenah je v naši občini cca 42.000 m² takih površin, ki bi se z večjimi ali manjšimi posegi v samo zgradbo lahko preuredile v stanovanja, v manjšem obsegu pa tudi v poslovne prostore in ateljeje.

II. DOSEDANJA PRAKSA

Preureditev podstrešij v stanovanja oziroma ateljeje je bila do sedaj izključno v rokah posameznih investitorjev. Zgolj od njihove angažiranosti in iznajdljivosti je bilo odvisno, ali so se prazna podstrešja sploh preurejala. Pogosto so podstrehe, ki so jih praviloma brezplačno (ali za manjšo odškodnino) pridobili ob predhodnem soglasju samoupravne stanovanjske skupnosti in stanovalcev, kasneje prodajali drugim investitorjem ter se tako nezakonito okoriščali. Po drugi strani pa je dejstvo, da so posamezniki vlagali ogromna sredstva v preureditev podstreh, ki so ostala tudi po preureditvi v družbeni lastnini, investitorji pa so bili oproščeni le plačila stanarine za dobo 20 let. Taka finančna in pravna konstrukcija je bila nedvomno v škodo investitorjev, ki pa so zaradi stanovanjske stiske sprejeli tudi te pogoje. Razen tega se je le redkim posameznikom posrečilo pridobiti soglasja vseh etažnih lastnikov in imetnikov stanovanjske pravice.

Pri komiteju za urbanizem, komunalno in gradbene zadeve občine Ljubljana Center od leta 1966 do vključno junija 1982 na željo posameznikov ali OZD izdanih 171 lokacijskih dovoljenj za preureditev v stanovanja, 21 za preureditev v poslovne prostore in 9 za ateljeje.

Od junija 1982 dalje pa ima samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana Center vloženi cca 70 individualnih prošenj za izdajo soglasja k preureditvi podstrešnih prostorov v stanovanja, od katerim imajo prosilci v 15 primerih že pridobljena soglasja stanovalcev hiš, v katerih želijo preurediti podstreho v stanovanja, ostali pa prosijo za izdajo soglasja na katerikoli hiši, v kateri je mogoče zgraditi stanovanje. Nadalje ima samoupravna stanovanjska skupnost evidentiranih približno 50 prosilcev, ki formalno niso vložili prošenj za adaptacijo podstreh oziroma za izdajo soglasja zanj, vendar večkrat sprašujejo po tej možnosti.

III. PRAVNA PROBLEMATIKA PRIDOBIVANJA PODSTREH ZA PREUREDITEV V STANOVANJSKE PROSTORE

Sekretariat za občno upravo občine Ljubljana Center se je v zadnjem času veliko posvečal proučevanju pravne problematike s tega področja in pri tem zlasti ugotovil, da so nekatere zakonske določbe, zlasti v pogledu postopka za prenehanje določenih pravic upravičencev pomanjkljive oziroma jih sploh ni. V praksi se je zato najčesteje pojavljalo vprašanje, kako take prostore od stanovalcev pravno pridobiti ter jih nato oddaji zainteresiranim investitorjem. Pri tem tudi ni razčiščeno vprašanje, kdo sploh lahko nastopa kot investitor. Sekretariat za občno upravo je v ta namen sklical sestanek s predstavniki republiškega sekretariata za pravosodje in upravo, republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora, republiškega komiteja za zakonodajo, javnega pravobranilstva mesta Ljubljane, samoupravne stanovanjske skupnosti Ljubljana Center in občinskega komiteja za urbanizem, komunalno in

gradbene zadeve. Ker na samem sestanku ni prišlo do enotnega stališča pri razlagi obstoječe zakonodaje ter s tem v zvezi do sporazuma glede postopka pridobivanja podstrešnih prostorov za stanovanjsko gradnjo, je sekretariat za občno upravo zaprosil za uradno tolmačenje določb zakona o pravicah na delih stavb, ki predvideva možnost, da etažni lastniki (lastniki oziroma imetniki pravice uporabe) posameznih delov stavbe v družbeni lastnini izgubijo proti primerni odškodnini skupno trajno pravico uporabe na podstrešjih, kletnih in drugih prostorih, če se ti preuredijo v stanovanja ali poslovne prostore.

V preučevanje te problematike se je istočasno vključilo tudi javno pravobranilstvo SR Slovenije, ki je podobno analiziralo pravno problematiko s tega področja ter tudi nakazalo pravni način reševanja odprtih problemov. Sistematična obdelava obravnavane problematike, ki so jo pripravili prej omenjeni organi nam je bila osnova za pripravo tega gradiva, v katerem v glavnem nakazujemo možnosti za organizirano in enotno akcijo preurejanja skupnih delov stanovanjskih hiš v družbeni lastnini v stanovanjske prostore, zlasti z vidika reševanja pravnih vprašanj.

Za preureditev v stanovanja prihajajo v poštev izključno, tako imenovani »skupni deli«¹ družbenih stavb, na katerih imajo stanovalci hiš skupno trajno pravico uporabe. Ti deli so vedno v družbeni lastnini, ne glede na to, ali so posamezni deli take stavbe v etažni lastnini, ali pa jih zasedajo nosilci stanovanjske pravice. Problematika torej zadeva tako etažne lastnike posameznih delov družbenih stavb, kot nosilce stanovanjske pravice v taki stavbi, ne glede na obliko lastništva posameznega dela take stavbe.²

Skupna trajna pravica uporabe na skupnih delih stavbe v družbeni lastnini pa je povsem neodvisna od pravice na posebnem delu stavbe, in pod določenimi pogoji celo ugasne. Take pogoje smiselno določata 4. člen etažnega zakona ter 68. člen ZSR, in sicer:

– skupna trajna pravica uporabe se na skupnih delih stavbe v družbeni lastnini izgubi le, če se ti skupni deli preuredijo v stanovanja ali poslovne prostore (3. odstavek 4. člena etažnega zakona);

– pogoji bivanja v hiši se zaradi prenehanja pravice trajne pravice uporabe ne smejo znatno poslabšati, prav tako preureditev ne sme povzročati znatno večjih stroškov vzdrževanja skupnih delov in naprav v hiši (2. odstavek 68. člena ZSR) in

– etažni lastnik mora za zgubljeno trajno pravico uporabe prejeti primerno odškodnino.

¹ Glede subjekta, ki bi naj na skupnih delih družbene stavbe v etažni lastnini pridobil pravico neposrednega razpolaganja, so menja deljena. Po enem stališču naj bi šla pravica razpolaganja na prejšnjih skupnih delih stavbe samoupravni interesni stanovanjski skupnosti (v nadaljnjem besedilu: stanovanjskih skupnosti), po drugem stališču pa občini.

Po prvem stališču delavci, delovni ljudje, občani in stanovalci uresničujejo svoje potrebe in interese v stanovanjskem gospodarstvu (razen v organizacijah združenega dela, delovnih skupnostih, krajevnih skupnostih in drugje) tudi v stanovanjski skupnosti. Tu se namreč delovni ljudje med drugim dogovarjajo o združevanju sredstev za graditev stanovanj, planirajo njihovo graditev ter uresničujejo druge skupne interese.

Pomislek zoper tako stališče je v tem, da investitorji, kljub povedanemu, na stanovanjsko skupnost ne prenašajo svojih pravic razpolaganja na stanovanjskih hišah v družbeni lastnini, ki so jih zgradili. Pravico razpolaganja zadrže sami. Stanovanjska skupnost tudi že po svoji vsebini dela ne more biti imetnik pravice razpolaganja na stavbah v družbeni lastnini.

Po drugem stališču gre dejansko za sklad stanovanjskih hiš, ki so prešle v družbeno lastnino na podlagi nacionalizacije. Za take stavbe pa je preje javni zvezni zakon o lastnini na delih stavb (Uradni list SFRJ, št. 43/65) določal, da na posameznem delu stavbe, ki je v družbeni etažni lastnini,

pridobi pravico razpolaganja občina, če je ta del postal družbeno lastnina s nacionalizacijo ali zablembo, v drugih primerih pa družbenopolitična skupnost ali delovna organizacija, ki je dala sredstva za zgraditev, nakup ali zamenjavo tega posameznega dela (3. člen).

Pridobitelj pravice razpolaganja na skupnih delih družbenih stanovanjskih hiš v etažni lastnini, lahko s takimi skupnimi deli tudi pravnomočno razpolaga. Lahko jih prenese v sredstva druge družbenopravne osebe, lahko pa jih proda tako, da se na njih pridobi lastninska pravica.

Glede prodaje, to je odtujitve prejšnjih skupnih delov iz družbene lastnine zakon o prometu z nepremičninami (Uradni list SRS, št. 19/76) določa, da družbenopravne osebe smejo, če zakon ne določa drugače, prodati »stavbe in posamezne dele stavb«, na katerih je lahko lastninska pravica občanom, društvom in drugim civilnim pravnim osebam, samo na javni dražbi (8. člen). Za posamezne dele stavb je torej predpisana oblika prodaje, poleg tega pa še celoten postopek.

Funkcija nadzora pravnega prometa s »posameznimi deli« stavb v okviru celotne akcije pridobivanja skupnih delov družbenih stanovanjskih hiš v etažni lastnini za stanovanjsko preureditev bi opravljali javni pravobranilci v okviru svojih rednih nalog in strokovnega znanja kot nosilec funkcije pravnega varstva družbene lastnine.

Medtem ko v primerih soglasja etažnih lastnikov oziroma imetnikov stanovanjske pravice na stanovanjih v družbenih stavbah pravno pridobivanje »skupnih delov« za preureditev v stanovanjske površine pravno ni problematično (čeprav so bili v praksi doslej številni odkloni) pa v primerih, kadar takega soglasja ni ali je le delno, nastane predvsem vprašanje, s kakšnim pravnim sredstvom je mogoče pridobiti skupne dele družbenih stavb od etažnih lastnikov oziroma imetnikov stanovanjske pravice. Do tega vprašanja prihaja zaradi nedorečenosti tako etažnega zakona (3. odstavek 4. člena) kot ZSR (68. člen), ki urejata »prisilno« izgubo »skupne trajne pravice uporabe« etažnih lastnikov na skupnih delih stavb oziroma izgubo »pravice do souporabe skupnih prostorov«, ki jo imajo imetniki stanovanjske pravice. Ne prvo ne drugo citirani zakon ne urejata vprašanja odvzema obravnavane »pravice uporabe« njihovim imetnikom.

Odvzem pravice uporabe v citiranih zakonih ni urejen kot upravna stvar.

Novi zakon o stanovanjskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 35/82) sicer ugodneje kot dosedanj opredeljuje postopek, ko v 3. odstavku 68. člena določa, da se imetniki stanovanjske pravice in lastniki stanovanj ne morejo upirati preureditvam podstrešnih, kletnih in drugih skupnih prostorov, če se z njimi znatno ne poslabšajo pogoji bivanja v stavbi in da lastnik oziroma imetnik stanovanjske pravice lahko zahteva, da sodišče v nepravdnem postopku izda sklep, s katerim ugotovi poslabšanje bivalnih pogojev.

Prav tako ZSR prinaša novo določilo, da soglasje hišnega sveta in dovoljenje stanovanjskega organa ni potrebno v primerih, ko se izvaja prenova stanovanj in stanovanjskih hiš v skladu s sprejetimi programi prenove na podlagi planskih aktov stanovanjske skupnosti. (Tako določbo ima tudi 50. člen zakona o stanovanjskem gospodarstvu, Uradni list SRS, št. 3/81).

Iz dosedanje prakse vemo, da je večina podstrešij takih, za katerih preureditev ni podano soglasje hišnega sveta in vseh stanovalcev. Zato je še posebej nujno opredeliti postopek »prisilnega« odvzema skupne trajne pravice uporabe. Ta pa je znatno bolj zapleten in dolgotrajnejši, predvsem pa ni v celoti izdelan in tudi ni v celoti predpisan z zakonom. Enotna je le ugotovitev, da pri odvzemu »skupne trajne pravice uporabe« med lastnikom stanovanja.

Kot razlastitveni upravičenec bo lahko nastopala le družbenopravna oseba, ki pa bo odvisna od družbenega pristopa k preureditvi skupnih delov stavb v stanovanjski fond. Če bo šlo za družbeno usmerjeno stanovanjsko gradnjo, bo kot razlastitveni upravičenec nastopala stanovanjska skupnost oziroma njen pooblaščenec, sicer pa občina.

Splošni interes za preureditev skupnih delov v stanovanjske prostore bo ugotovljen lahko s prostorskim izvedbenim aktom (ki je v smislu 66. člena razlastitvenega zakona začasno »zazidalni načrt«), kadar ta na določenem zemljišču predvideva graditev po namenu določenega objekta ali izvedbo drugih del (16. člen razlastitvenega zakona), ali pa ga bo

ugotovila skupščina občine na seji z odločbo (1. odstavek 17. člena razlastitvenega zakona), pri čemer bo tudi odločitev skupščine morala biti usklajena s prostorskimi vidiki družbenega plana oziroma prostorskega izvedbenega akta.

Upoštevač predhodne ugotovitve glede razreševanja pravne problematike pridobivanja »skupnih delov« stavb, ki so v družbeni lastnini za preureditev v stanovanjske prostore povzema naslednje ugotovitve oziroma predloge:

– pridobivanje pravice na tako imenovanih »skupnih delih« stavb, ki so v družbeni lastnini je možno:

- na podlagi soglasja imetnikov teh pravic ali
- na podlagi restriktivnih ukrepov;
- v primeru soglasja naj to pravico uporabe pridobiva le en subjekt in sicer:

- občina ali
- stanovanjska skupnost;
- v primerih da ni soglasja se bo pravica uporabe na teh delih pridobivala od imetnikov te pravice na podlagi določb veljavnega razlastitvenega zakona.

Kot razlastitveni upravičenec bo v primerih družbeno usmerjene gradnje nastopala stanovanjska skupnost ali njen pooblaščenec, sicer pa občina;

– pridobitelj pravice uporabe na »skupnih delih« stavbe, ki je v družbeni lastnini, lahko s temi »skupnimi deli« pravno razpolaga tako, da jih lahko tudi proda iz družbene lastnine fizičnim oziroma civilnim pravnim osebam;

– promet »skupnih delov« se opravi po določbah veljavnega zakona o prometu z nepremičninami, ki za primere, da je pridobitelj fizična ali civilna pravna oseba, predvideva obvezno javno dražbo;

– funkcijo pravnega nadzora nad prometom s »skupnimi deli« stavb, ki so v družbeni lastnini, opravljajo javni pravobranilci v okviru svojih rednih pristojnosti.

IV. STALIŠČE IZVRŠNEGA SVETA OBČINE LJUBLJANA CENTER

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana Center je o tej problematiki večkrat razpravjal. Pri tem se je zavzel za organiziran in kompleksen pristop v vseh treh oblikah pridobivanja podstrešij kot skupnih delov stanovanjskih hiš v družbeni lastnini, to je:

- v primerih, ko je soglasje hišnega sveta dano;
- v primerih, ko tako soglasje ni potrebno, ker se izvaja prenova v skladu s sprejetimi programi na podlagi planskih aktov stanovanjske skupnosti in
- v primerih, ko bo potrebno izvesti razlastitev.

Edino tak način po mnenju izvršnega sveta zagotavlja:

- organiziran pristop k pridobivanju in razdeljevanju predvsem podstrešnega fonda;
- angažiranje finančnih sredstev zainteresiranih investitorjev tudi izven družbenega sektorja;
- poživitev akcije revitaliziranja starega mestnega jedra, ki spada v večini primerov med zavarovano kulturno dediščino, ki ponekod že vidno propada ter
- ohranjanje dragocenega prostora, ki se namenja za urbanistične namene.

Nadalje je izvršni svet predlagal sprejem splošnega akta (sporazum, pravilnik, odlok) občine (ali mesta), ki bi določal zlasti pogoje, pod katerimi se sploh lahko pristopi k preureditvi (prenovi, adaptaciji ali nadgradnji) skupnega dela stanovanjske hiše v stanovanjske ali poslovne prostore (biroji, ateljeji itd.) in postopek v posameznih navedenih primerih. Za pripravo tega akta je zadalžil pristojne upravne organe in stanovanjsko skupnost.

Do priprave sistematičnega pridobivanja in preurejanja podstreh se po sklepu izvršnega sveta konkretni primeri preurejanja podstrešij, ki so v teku posredujejo izvršnemu svetu, ki bo, v dogovoru s komitejem za urbanizem, komunalno in gradbene zadeve in samoupravno stanovanjsko skupnostjo odločal o teh primerih.

Izvršni svet je pozval stanovanjsko in komunalno skupnost, da ob spremembah planskih dokumentov postavita preurejanje podstrešij v prvi plan pri stanovanjski izgradnji v občini.

Končno je izvršni svet pozval tudi vse ostale ljubljanske občine, predvsem pa skupščino mesta Ljubljane, da se reševanja navedene problematike podobno lotevajo, predvsem pa da k akciji čimprej aktivno pristopijo.

V. AKTIVNOSTI, KI BODO POTREBNE V SMISLU GORNJIH UGOTOVITEV IN STALIŠČ IZVRŠNEGA SVETA

Staninvest, delovna organizacija za načrtovanje, gradnjo in vzdrževanje objektov ter tehnične in računovodske storitve je že koncem leta 1981 posredovala LUZ-u (sedaj ZIL, TOZD urbanizem), seznam 146 stanovanjskih hiš v občini Ljubljana Center, ki so v upravljanju stanovanjske skupnosti in v katerih so podstrešni prostori, ki bi jih bilo moč preurediti v stanovanja.

ZIL, TOZD urbanizem sedaj na podlagi teh in drugih podatkov pripravlja dokončen pregled števila potencialnih podstreh, sposobnih za prenovo in preureditev v stanovanjske in poslovne prostore, pri čemer bodo stanovanjske hiše kategorizirane glede na stopnjo spomeniško-varstvene zaščite in v zvezi s tem na dopustne in možne posege v objekt, kar trenutno pripravlja ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Sekretariat za občo upravo je pripravil delovno gradivo za osnutek akta o splošnih pogojih za preureditev skupnih delov stavb v družbeni lastnini v stanovanjske in poslovne prostore kot osnovo za organizirano pridobivanje podstrešij. Delovno gradivo je obravnaval izvršni svet in ga posredoval v rapravo pristojnim družbenim dejavnikom, na podlagi predlogov, mnenj in njihovih stališč, bo sekretariat za občo upravo pripravil ustrezno gradivo.

V zvezi z realizacijo te naloge bodo posamezni upravni organi, samoupravne organizacije in skupnosti, opravljale

dodatne naloge, kot npr. sekretariat za občo upravo, ki je pristojen tudi za premoženjskopravne zadeve bo ugotavljal, ali je stavba predvidena za preureditev, v družbeni lastnini. V primeru prenosa pravice uporabe od občine na investitorja družbenousmerjene gradnje ali drugo družbenopravno osebo oziroma prodaje posamezniku na javni dražbi, bo pripravil osnutke pogodb. Komite za urbanizem, komunalo in gradbene zadeve bo naročil strokovna mnenja, ki ga bo izdelala pooblaščen strokovna organizacija o sposobnostih stavbe za preureditev. Strokovno usposobljena organizacija, pooblaščen s steni občine bo izdelala statično presojo o možnosti stavbe za adaptacijo, nadgradnjo ali prenovo stavbe ter idejno skico bodoče ureditve. Ves postopek sporazumnega pridobivanja skupnih delov stavbe bo izpeljala samoupravna stanovanjska skupnost, ki bo izvedla tudi postopek javne dražbe.

VI. ZAKLJUČEK

Informacijo posređujemo delegatom z namenom, da se seznanijo z obširnostjo problematike, z nujnostjo organizirane in enotnega pristopa in z njeno družbeno in ekonomsko upravičenostjo. Nadalje želimo delegate seznaniti z dejstvom, da je občina Ljubljana Center prva v Ljubljani, če ne v Sloveniji, ki se pridobivanja in preurejanja tako loteva. Pričakujemo dejavno sodelovanje delegatov ter strokovno in organizacijsko pomoč vseh družbenih dejavnikov, ki jih podstrehe tako ali drugače zadevajo.

Ljubljana, november 1982

SEKRETARIAT ZA OBČO UPRAVO

BELEŽKE:

SAMOUPRAVNI SPORAZUM O USMERITVI DELA PRODAJNE CENE BENCINA IN PLINSKEGA OLJA

Z namenom, da se zagotovi vzdrževanje in varstvo magistralnih in regionalnih cest v SR Sloveniji sklepajo na osnovi 586. člena zakona o združenem delu (Uradni list SRJ, št. 53/76).

Skupščina Republiške skupnosti za ceste Slovenije in skupščine vseh občin na območju SR Slovenije.

SAMOUPRAVNI SPORAZUM O USMERITVI DELA PRODAJNE CENE BENCINA IN PLINSKEGA OLJA

1. člen

Z odlokom o določitvi in vplačilu razlik v cenah, vsebovanih v prodajnih cenah motornega bencina in plinskega olja – dizelskega goriva (Ur. list SRS št. 4/81, 7/81, 31/81), ki ga je sprejel Izvršni svet SR Slovenije v skladu z odlokom o oblikovanju cen za naftne derivate (Ur. list SFRJ št. 3/81) in odlokom o oblikovanju cen in določitvi najvišje ravni cen za surovo nafto in naftne derivate (Ur. list SFRJ št. 58/81) je določena višina dela prodajne cene motornega bencina in plinskega olja, ki se vplačuje na poseben žiro račun pri Službi družbene knjigovodstva za posebne namene.

2. člen

Po zakonu o določanju in usmerjanju dela prodajne cene bencina in plinskega olja (Ur. list SRS št. 39/81) se sredstva dosežena s plačilom dela po odloku navedenem v 1. členu tega sporazuma usmerjajo v višini 66,67% za ceste v skladu z določbami zakona o javnih cestah iz leta 1971 (Ur. list SR št. 51/71).

3. člen

Po zakonu o cestah (Ur. list SRS št. 38/81) so sredstva za ceste vsebovana v maloprodajni ceni bencina in plinskega olja namenjena za vzdrževanje, varstvo, rekonstrukcijo in gradnjo cest. Ta sredstva se po določilih istega zakona delijo med občinske skupnosti za ceste in Skupnost za ceste Slovenije, ki bodo po zakonu ustanovljene v roku 6 mesecev od nov 9 mesecev po uveljavitvi zakona in na katere bodo najkasneje do 31. 12. 1982 prenešene vse pravice obveznosti in posli obstoječih skupnosti za ceste. Delitev bo izvršena po kriterijih in merilih, ki jih bodo določili uporabniki in izvajalci v Skupnosti za ceste Slovenije.

4. člen

Podpisniki tega samoupravnega sporazuma, kot nosilci pravic in obveznosti na področju gospodarjenja z javnimi cestami se z namenom, da se zagotovi nemoten razvoj, zlasti pa vzdrževanje in varstvo magistralnih in regionalnih cest v predhodnem obdobju do 31. 12. 1982 sporazumejo, da se celotna višina sredstev po določilih citiranih odlokov in Zakona o določanju in usmerjanju dela prodajne cene bencina in plinskega olja usmeri in nakaže Republiški skupnosti za vzdrževanje in varstvo magistralnih in regionalnih cest.

5. člen

Ta sporazum je sklenjen, ko ga podpišejo pooblaščen predstavniki vseh udeležencev. Seznam udeležencev s podpisi pooblaščenih predstavnikov je sestavni del tega sporazuma.

6. člen

Ta sporazum stopi v veljavo takoj po objavi v Uradnem listu, uporablja pa se za čas od 22. 1. 1981 dalje.

OBRAZLOŽITEV

Skupščina Republiške skupnosti za ceste Slovenije je na 24. seji, 3. 6. 1982 obravnavala in sprejela finančni načrt Republiške skupnosti za ceste za leto 1982.

Posledice, ki izhajajo iz nastalega finančnega stanja presejajo pristojnost in odgovornost samo Republiške skupnosti

za ceste. S tem pismom Skupščina skupnosti seznanja tudi skupščine vseh občin in SR Slovenije ter druge dejavnike odgovorne za urejanje nastalega stanja.

Po srednjeročnem planu 1981–1985 bi po cenah iz leta 1980 morali prihodki Republiške skupnosti za ceste v letu 1982 znašati 5.531,6 mio din.

Po stvarnih cenah v letu 1981 (faktor nasproti leta 1980 je 139,47) in planiranih v letu 1982 (faktor 125,04) bi vsi prihodki morali znašati 9.646,7 mio din.

Sprejeti finančni načrt za leto 1982 predvideva skupni prihodek v višini 5.304,3 mio din.

V tem se predvidevajo tudi naslednji prihodki:

– kredit domačih bank	480 mio din
– blagovni krediti izvajalcev del	220 mio din
– združevanje 15% dela prodajne cene goriva	160 mio din
– povečanje pristojbin, ki jih plačujejo cestna motorna vozila	45 mio din

Skupaj: 905 mio din

V tem času za navedene prihodke še ni dokončnih odločitev. Krediti domačih bank so obljubljeni in pogojeni na redna vračanje zapadlih anuitet, prej najetih kreditov.

Blagovni krediti izvajalcev del so obljubljeni, pogojeni pa na kreditno sposobnost posameznih OZD.

Za 15% združevanje dela razlike v prodajni ceni goriva je Skupščina RSC ponudila samoupravni sporazum vsem skupščinam občin in za povečanje pristojbin na cestna motorna vozila predlaga izvršnemu svetu skupščine SR Slovenije spremembo in dopolnitve Odloka o pristojbinah, ki jih plačujejo cestna motorna vozila.

Glede na navedeno stanje in na taki predpostavki sprejeti finančni načrt RSC za leto 1982 celotne prihodke usmerjamo za:

– odplačilo posojil in kreditov	3.265 mio din
– redno vzdrževanje cest	1.575 mio din
– novogradnje, ki so bile sicer ustavljene 31. 3. 1982	234 mio din
– druge prihodke	230 mio din

V znesku odplačila posojil in kreditov je še obveznost iz leta 1981 500 mio din in za leto 1982 2.765 mio din od česar odpade samo na tečajne razlike tujih kreditov 510 mio din.

V odhodkih za redno vzdrževanje cest je tudi obveznost iz leta 1981 znesek 444 mio din in tako ostane za vzdrževanje cest v letu 1982 samo 1.131 mio din. S temi sredstvi je ceste mogoče redno vzdrževati na dosedanjem nivoju do konca meseca avgusta 1982. Pri tem niso upoštevana popravila že nastalih poškodb na cestah.

Novogradnje: Mejni prehod Šentilj, zahodna obvoznica Ljubljana, priključki Koper, Semedela, Ruda in Rožna dolina, predor Karavanke I. faza, Maribor II. etapa, južna obvoznica Ljubljana in avtomobilska cesta Naklo – Ljubljana so bile z 31. 3. 1982 ustavljene v delu, ko je nastopala kot sofinancer Republiška skupnost za ceste Slovenije.

Drugi odhodki (230 mio din) so po sprejetem finančnem načrtu znižani na najnižjo možno mero.

Iz navedenega povzemamo predvsem:

1. Da od 1. 9. 1982 dalje ni nobenih sredstev za redno vzdrževanje (letno in zimsko) magistralnih, regionalnih in avtomobilskih cest in cestnih objektov.

2. Sploh ni sredstev za popravila že poškodovanih in porušenih vozišč, sanacijo plazov in usadov ter popravila mostov.

3. Ni zagotovljena nabava materialnih sredstev (sol, posipni material, rezervni deli strojne opreme) za zimsko vzdrževanje.

4. Da znaša vrednost sredstev, ki še niso zagotovljena za redno (letno in zimsko) vzdrževanje cest od 1. 9. do 31. 12. 1982 535 mio din.

5. Da ni nobenih sredstev za nujna investicijsko vzdrževalna dela v višini 834 mio din.

6. Da od 1. 9. 1982 dalje ne bo mogoče izvajati nobenih vzdrževalnih del, kar pomeni bistveno zmanjšanje prevoznosti cest, občasne zapore cestnega prometa, veliki prometni zastoji (še posebej pozimi) domačih in mednarodnih cestnih

prevozov blaga in oseb, uničevanje cest in cestnih objektov (posledice so zlasti dolgoročne), nepopravljive motnje v gospodarstvu, v šolah, vzgojno varstvenih ustanovah, turizmu, deviznem prihodku in kar je najpomembnejše, ni mogoče zagotoviti varnosti v cestnem prometu.

7. V kolikor bi hoteli preprečiti posledice naštetih v točki 6. in obdržati vzdrževanje cest na dosedanji ravni, bi morali zagotoviti po tekočih cenah v ta namen 2.500 mio din (po finančnem načrtu je predvideno 1.131 mio din, trenutno zagotovljeno pa le 226 mio din.)

V kolikor s finančnim načrtom predvideni dohodek v višini 905 mio din ne bo realiziran, je po stanju 1. 6. 1982 za redno vzdrževanje cest porabljeno 350 mio din več kot znašajo predvidena sredstva v ta namen brez omenjenih virov. Praktično to pomeni takojšnjo (ne šele 1. 9. 1982) ustavitev vseh vzdrževalnih del.

Prenašanje obveznosti zapadlih v letu 1982 v leto 1983 in naslednja leta srednjeročnega obdobja, glede na veljavne predpise, ki urejajo vire in prihodke, ne pride v poštev, ker sredstva tudi v naslednjih letih po oceni ne bodo višja in bi to pomenilo že slabše stanje kot je v tem letu.

Zakon o cestah (Uradni list SRS števil. 38/81) v 146. členu določa, da glede upravljanja, vzdrževanja, financiranja in varstva cest do 31. 12. 1982 velja še Zakon o javnih cestah iz leta 1971 (Uradni list SRS, števil. 51/71) zato na podlagi določb zlasti 27. člena tega zakona Skupščina Republiške skupnosti za ceste Slovenije

predlaga:

1. Skupščini Socialistične republike Slovenije, da obravnava v tem pismu navedeno problematiko na področju grad-

nje in vzdrževanja magistralnih, regionalnih in avtomobilskih cest, sprejme potrebna stališča in ukrepe za sanacijo stanja v cestnem gospodarstvu in odklonitev posledic tudi v širših družbeno-ekonomskih razmerah republike in Jugoslavije.

2. Skupščinam občin na območju SR Slovenije, da navedeno problematiko obravnavajo in sprejmejo potrebna stališča, ter da pristopijo k samoupravnemu sporazumu o usmeritvi dela prodajne cene bencina in plinskega olja.

3. Skupščini Socialistične republike Slovenije, da v skladu z določbami zlasti 309. in 315. člena Poslovnika Skupščine Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS števil. 38/81) in Skupščinam občin v skladu s svojimi Statuti problematiko obravnavajo, sprejmejo stališča in ukrepe po hitrem postopku.

REPUBLIŠKA SKUPNOST ZA CESTE

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana Center je na seji dne 27. 10 1982 razpravljal o problematiki na področju gradnje in vzdrževanja magistralnih, regionalnih in avtomobilskih cest in o predlogu samoupravnega sporazuma o usmeritvi dela prodajne cene bencina in plinskega olja ter ocenil, da je treba v sedanjih gospodarskih razmerah zagotoviti predvsem dosedanje raven rednega vzdrževanja obravnavanih prometnic, kar je namen samoupravnega sporazuma.

Izvršni svet zato predlaga, da skupščina občine predlog samoupravnega sporazuma o usmeritvi dela prodajne cene bencina in plinskega olja obravnava in sprejme.

Ljubljana, oktober 1982

IZVRŠNI SVET

BELEŽKE:

ODLOK O TEM, ZA KATERE POSEGE V PROSTOR TER ZAČASNE IN POMOŽNE OBJEKTE JE POTREBNO LOKACIJSKO DOVOLJENJE ALI LOKACIJSKA PRIGLASITEV

Na podlagi 1. odstavka 18. člena, 2. in 3. odstavka 19. člena zakona o urbanističnem planiranju (Ur. l. SRS, št. 16/67) in 173. člena statuta občine Ljubljana Center (Ur. l. SRS, št. 3/78) je skupščina občine Ljubljana Center na seji zbora združenega dela dne..... in na seji zbora krajevnih skupnosti dne..... sprejela

ODLOK O TEM, ZA KATERE POSEGE V PROSTOR TER ZAČASNE IN POMOŽNE OBJEKTE JE POTREBNO LOKACIJSKO DOVOLJENJE ALI LOKACIJSKA PRIGLASITEV

1. člen

V območju občine Ljubljana Center, ki se v celoti ureja z urbanističnim načrtom in z zazidalnimi načrti, je potrebno lokacijsko dovoljenje ne samo za graditev objekta, temveč tudi za druge posege, ki vplivajo na spremembo prostora.

Za posege, ki vplivajo na spremembo prostora, se šteje:

- nasipavanje zemljišča na višino, ki presega raven sosednjih zemljišč ali stavb ter javnih komunikacij in komunalnih naprav;
- zasaditev ali krčenje javnih parkov, drevoredov in podobno;
- odstranitev obstoječih objektov in naprav;
- odlaganje odpadnega materiala ter odlaganje strupenih in škodljivih snovi;
- graditev garaže za osebna vozila pri družinski stanovanjski hiši

2. člen

Začasni in drugi objekti ter posegi v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, se lahko gradijo ali opravljajo v skladu z veljavnimi urbanističnimi dokumenti in temile pogoji:

- stojnice, oglasni objekti, nadstreški podhodov in postajališč, telefoni na obstoječih objektih, cvetlična korita, koši za odpadke in odjemna mesta za komunalne odpadke ter podobna oprema zunanjega mestnega prostora, če so glede na njihovo funkcijo in obliko v obravnavanem prostoru primerni;
- objekti ter posegi v prostor in na obstoječih objektih v prehodnem obdobju do uresničevanja veljavnega prostorskega izvedbenega akta, če jih je mogoče utemeljiti z gospodarskega, funkcionalnega in oblikovnega vidika;
- objekti na gradbiščih za potrebe graditve;
- oznake na zgradbah in na drugih javnih površinah, če so primerne oblike ter funkcionalno in oblikovno utemeljene glede na objekt in zunanji prostor, kjer so predlagane;
- obnavljanje in vzdrževanje objektov in prostora v okviru obstoječega namena, velikosti in zunanosti;
- obnova in preureditev izločb ter spreminjanje velikosti okenskih in vratnih odprtín, ki ne vpliva na zasnovano fasado;
- obnova obstoječih objektov in naprav kolektivne komunalne rabe: pločnikov in stopnišč; cestišč trgov in parkov; odvodnjavanja ter ograj v okviru obstoječega namena, velikosti in zunanosti;
- zamenjava dotrajanih komunalnih in drugih vodov in naprav z novimi na istih mestih in enake moči.

3. člen

Pomožni objekti so: shrambe za vrtno orodje, vrtno ute, drvarnice, kurniki, zajčniki, čebelnjak in kozolci.

Brez lokacijskega dovoljenja se lahko gradijo v prejšnjem odstavku navedeni pomožni objekti le, če je njihova graditev v skladu z veljavnimi urbanističnimi dokumenti in temi pogoji:

- tlorisna površina shramb za vrtno orodje, drvarnic, vrtnih ut, kurnikov, zajčnikov in čebelnjakov ne sme presežati 6 m², njihova funkcionalna višina 3 m, oblikovani in postavljeni pa morajo biti primerno in na primernem mestu glede na njihov namen;
- kozolci in drugi leseni objekti za hrambo sena in stelje, če je investitor kmetijski proizvajalec.

4. člen

Nameravano graditev posameznega objekta ali nameravani poseg v prostor naveden v 2. in 3. členu tega odloka mora investitor priglasiti za urbanizem pristojnemu upravnemu organu občine Ljubljana Center.

Priglasitev nameravane graditve vsebuje:

- opis objekta ali posega z navedbo objekta ali zemljišča ter njegov grafični prikaz z izmerami;
- situacijo objekta ali posega na primerni kartografski ali grafični podlagi;
- dokazila, kot je v odloku za posamezni objekt določeno;
- soglasje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine;
- dokaz o pravici razpolaganja z zemljiščem in objektom ali soglasje imetnika pravice razpolaganja z zemljiščem in objektom;

Soglasje hišnega sveta in stanovanjske skupnosti, če je nameravani poseg na stanovanjski objekt.

Pristojni upravni organ lahko v zvezi z nameravano graditvijo ali posegom zahteva tudi druga soglasja in strokovna mnenja pristojnih upravnih organov in strokovnih organizacij.

5. člen

Če pristojni organ iz priglasitve in priložene dokumentacije ugotovi, da za graditev ali poseg lokacijsko dovoljenje ni potrebno in zadostuje priglasitev, izda investitorju o tem potrdilo; če pa ugotovi, da je za nameravano graditev potrebno lokacijsko dovoljenje z odločbo zavrne izdajo potrdila.

6. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja urbanistična inšpekcija pri Mestni upravi za inšpekcijske službe mesta Ljubljane.

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SR Slovenije.

SKUPŠČINA OBČINE Predsednik skupščine:
LJUBLJANA CENTER Albin VENČUST

Številka:
datum:

OBRAZLOŽITEV

Veljavni odlok o tem, za katere posege v prostor in pomožne objekte je potrebno lokacijsko dovoljenje oziroma lokacijska priglasitev (Ur. list SRS števil. 35/70), je sprejela skupščina mesta Ljubljane dne 21/10-1982 v skladu s tedaj veljavnim statutom mesta Ljubljane. Po statutu občine Ljubljana Center iz leta 1978 pa so splošni akti na področju urbanizma v pristojnosti občinske skupščine.

Zakonska podlaga za sprejem obravnavanega odloka je v 18. členu zakona o urbanističnem planiranju, ki določa, da občinska skupščina lahko za posamezno območje ali pa za celotno območje občine, ki se ureja z urbanističnimi ali zazidalnimi načrti predpiše, da je potrebno lokacijsko dovoljenje ne samo za graditev objektov, temveč tudi za druge posege, ki vplivajo na spremembo prostora. Določbi 2. in 3. odstavka 19. člena istega zakona pa omogočata občinski skupščini, da predpiše kateri objekti se štejejo za pomožne objekte in da je investitor dolžan priglasiti pristojnemu občinskemu organu

nameravana dela in graditev začasnih in pomožnih objektov. Omenjenim določbam zakona o urbanističnem planiranju so prilagojene tudi sestava in določbe predloženega odloka.

Predlagatelj odloka je pri sestavi osnutka sodeloval z ZIL TOZD Urbanizem, Zavodom za varstvo naravne in kulturne dediščine, inšpekcijskimi službami, Samoupravno stanovanjsko skupnostjo, SKIS, ter nekaterimi krajevnimi skupnostmi in komunalnimi delovnimi organizacijami.

Po razpravi na 11. seji komiteja za urbanizem, komunalno in

gradbene zadeve dne 25. oktobra 1982 je obravnaval prebrani osnutek tudi izvršni svet skupščine občine Ljubljana, Center na svoji 34. seji dne 27. oktobra 1982. Ugotovil je, da je predloženi osnutek predpisa vmesten in potreben zlasti zaradi odlaganja novega zakona na področju urejanja prostora, zato ga v razpravi dopolnjenega predlaga skupščini v obravnavo in sprejem.

Ljubljana, oktobra 1982

IZVRŠNI SVET

BELEŽKE:

ODLOK O SPREMEMBAH ODLOKA O PRIZNANJIH OBČINE LJUBLJANA CENTER

Na podlagi 172. člena statuta občine Ljubljana Center (Ur. l. SRS št. 2/78 in 33/81) je skupščina občine Ljubljana Center na ___ seji zborna združenega dela dne ___ na ___ seji zborna krajevnih skupnosti dne ___ in na ___ seji družbenopolitičnega zbora dne ___ sprejela

OBRAZLOŽITEV

Odlok o priznanjih občine Ljubljana Center, ki ga je občinska skupščina sprejela marca 1979 v 14. členu določa, da nagrada občine za vsakega nagrajenca obsega umetniški kipec Puntarji – delo akademskega kiparja Stojana Batiča, za posameznike oziroma občane pa tudi denarno nagrado, katere višino določi žirija za nagrade vsako leto z razpisom.

Med nagrajenci občine so bile v zadnjih letih tudi družbene organizacije in društva ter druge organizirane skupine delovnih ljudi oziroma občanov, katerim pa po veljavni ureditvi ni mogoče podeliti denarne nagrade.

Ker imajo družbene organizacije in društva običajno slabo materialno podlago za opravljanje svoje dejavnosti, bi denarna nagrada, pa čeprav skromna, tudi v materialnem smislu stimulirala njihova prizadevanja pri opravljanju pomembnih družbenih nalog.

Po predlagani spremembi odloka bi denarno nagrado občine prejeli vsi nagrajenci razen organizacij združenega dela.

Žirija za nagrade občine Ljubljana Center predlaga zborom občinske skupščine, da predloženi odlok o spremembah odloka o priznanjih občine Ljubljana Center obravnavajo in sprejmejo.

Ljubljana, oktober 1982

Žirija za nagrade občine
Ljubljana Center

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana Center je na seji 27. 10. 1982 obravnaval predloženi osnutek odloka o spremembah odloka o priznanjih občine Ljubljana Center in na podlagi 232. člena statuta občine Ljubljana Center sprejel naslednje mnenje:

1. Izvršni svet ugotavlja, da so predlagane spremembe odloka potrebne in primerne.

2. Izvršni svet je mnenja, da bi moral odlok določiti tudi najvišjo možno višino denarne nagrade. Izvršni svet zato predlaga, da se 14. člen odloka o priznanjih občine Ljubljana Center dopolni z novim četrtem odstavkom, ki se glasi:

»Višina denarne nagrade ne sme presežati dvakratnega zneska povprečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji v preteklem letu.«

Ljubljana, 27. 10. 1982

IZVRŠNI SVET

ODLOK O SPREMEMBAH ODLOKA O PRIZNANJIH OBČINE LJUBLJANA CENTER

1. člen

V odloku o priznanjih občine Ljubljana Center (Ur. l. SRS št. 12/79) se spremeni 14. člen tako, da se glasi:

»V posameznem letu se praviloma podeli največ pet nagrad.

Nagrada obsega:

1. umetniški kipec »Puntarji«, delo akademskega kiparja Stojana Batiča z diplomom,
2. denarno nagrado

Denarna nagrada se ne podeli organizacijam združenega dela.

Višino denarne nagrade določi z razpisom žirija za nagrade.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

SKUPŠČINA OBČINE
LJUBLJANA CENTER

PREDSEDNIK SKUPŠČINE
Albin Vengust

Številka: 134-1/79
Datum:

BELEŽKE:

SKLEP O UPORABI SREDSTEV SOLIDARNOSTI ZA ODPRAVO POSLEDIC NARAVNIH NESREČ

Na osnovi sklepa 13. seje Odbora podpisnikov družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč v SR Sloveniji, z dne 17. 9. 1982, predlagamo podpisnikom družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti, da sprejmejo naslednji

Sklep

V skladu z 2., 3. in 5. členom družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti (Uradni list SRS, št. 29/75), v skladu z zakonom o oblikovanju sredstev solidarnosti SR Slovenije za odpravljanje posledic naravnih nesreč v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 3/75), se občini Idrija za delno pokritje škode, ki je nastala zaradi neurja in poplav v dneh 12. in 13. junija 1982 in občinam: Brežice, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah za delno kritje škode, ki je nastala po neurju in toči dne 29. junija 1982 in znaša skupaj 764.554.457,00 din, odobri uporaba sredstev solidarnosti v skupnem znesku 83.477.340,00 din in sicer

1. Dovolji se uporaba sredstev solidarnosti, ki se združujejo na račun sredstev solidarnosti SR Slovenije v višini 83.477.340,00 din, kar predstavlja 8,6% vseh planiranih sredstev solidarnosti v letu 1982.

2. Sredstva solidarnosti se uporabijo v navedenih občinah v naslednjih zneskih:

Občina Idrija	27.117.090,00
Občina Brežice	24.955.360,00
Občina Šentjur pri Celju	11.228.480,00
Občina Šmarje pri Jelšah	20.176.410,00

3. Sredstva solidarnosti se lahko uporabijo v zgoraj navedenih občinah za naslednje namene:

Občina Idrija

- Za obnovo kulturne dvorane, kesona kotlarne športno rekreacijskega centra, gostilne Kanon, skladišča Iskra - TOZD Montaža, proizvodnih prostorov Avtoprevoz - TOZD Promet Idrija	11.877.820,00
- Za obnovo in popravilo lokalnih cest, gozdnih cest in vlak s pripadajočimi odpornimi zidovi in propusti	11.060.350,00
- Za obnovo in popravilo kanalizacijskega in vodovodnega omrežja v Idriji	567.920,00
- Za obnovo treh (3) stanovanjskih hiš v Brusovčah	1.360.000,00
- Za napravo mostu preko Idrijce	565.000,00
- Za sanacijo zemeljskega plazu pod cesto IX. Korpusa in Bazoviško ulico	186.000,00
- Za zavarovanje Kanomeljskih klavž	1.500.000,00
Skupaj:	27.117.090,00

Občina Brežice

- Za odpravo posledic škode v kmetijstvu	22.696.000,00
- Za popravilo lokalnih cest in sanacije zemeljskih plazov	2.259.360,00

Občina Šentjur pri Celju

- Za odpravo posledic škode v kmetijstvu	7.233.000,00
- Za popravilo lokalnih cest in sanacije zemeljskih plazov	3.995.480,00
Skupaj:	11.228.480,00

Občina Šmarje pri Jelšah

- Za odpravo posledic škode v kmetijstvu	16.721.000,00
- Za popravilo lokalnih cest in sanacije zemeljskih plazov	3.582.030,00
- Skupaj:	20.176.410,00

4. Sredstva solidarnosti se lahko koristijo le za namene, ki so navedeni v sklepu pod točko 3 in v obrazložitvi sklepa.

5. V skladu z 9. členom družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč v SR Sloveniji, morajo skupščine navedenih občin poročati o poteku odpravljanja posledic naravnih nesreč in o porabi sredstev. Nadzor nad porabo sredstev solidarnosti SR Slovenije izvajajo, Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Republiški komite za promet in zveze in Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora.

OBRAZLOŽITEV:

Odbor podpisnikov družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč v SR Sloveniji je na svoji 13. seji dne 17. 9. 1982 sprejel sklep, da predlaga podpisnikom družbenega dogovora, da se za delno odpravo posledic, ki so nastale v občini Idrija vsled neurja s poplavami in v občinah Brežice, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah vsled neurja s točo, uporabijo sredstva solidarnosti v znesku 83.477.340 din.

Škoda na območju prizadetih občin znaša 764.554.457 din. Prizadete občine škode niso dosledno ocenile po Navodilu o enotni metodologiji za ocenitev škode od elementarnih nesreč (Uradni list SFRJ, št. 17/79), zato so bile le-te korigirane na osnovi preverb, ki so jih izvršile ustrezne službe pristojnih republiških upravnih organov.

Korigirane škode v posameznih občinah in njih odnos do družbenega proizvoda je razviden iz razpredelnice:

občina	škoda	DP 1981	%
Idrija	225.975.760	2.773.295.000	8,2
Brežice	233.693.615	2.789.751.000	8,4
Šentjur pri Celju	110.700.542	1.669.088.000	6,6
Šmarje pri Jelšah	194.184.630	2.425.817.000	8,0

Podatke o družbenem proizvodu za 1981 nam je na osnovi predhodnih izračunov Zavoda SR Slovenije za statistiko posredoval Republiški sekretariat za finančne štev. 24/82 (BD dne 24. 9. 1982).

Iz gornje razpredelnice izhaja, da škoda v navedenih občinah presega 3% družbenega proizvoda v letu 1981 in se zato lahko skladno s 3. členom družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanju s sredstvi solidarnosti za delno odpravo posledic naravne nesreče neurja, poplave in toče uporabijo sredstva solidarnosti SR Slovenije.

V noči med 12. in 13. junijem 1982 je območje občine Idrija prizadelo hudo neurje s poplavami. Voda, ki je prestopila bregove vodotokov je preplavila nižje ležeče dele zemljišč, ter na svoji poti uničevala objekte, komunalne naprave, opremo in nedernarna obratna sredstva. Vodna gladina je ponekod segala tudi 1.70 m nad koto pragov objektov, zato je škoda, povzročena tako v družbenem kakor privatnem sektorju, ogromna. Občinske komisije so na osnovi predpisane metodologije ocenile škodo na znesek 238.287.000 din. Od tega znaša škoda v družbenem sektorju 94,1%. Predstavniki ustreznih služb pristojnih republiških organov, Republiškega komiteja za industrijo in gradbeništvo, Republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Republiškega komiteja za promet in zveze, Republiškega komiteja za varstvo okolja in urejanje prostora, Zavoda SR Slovenije za varstvo naravne in kulturne dediščine, so pregledali izpolnjene obrazce za prijavo škode in si tudi na licu mesta ogledali nastalo škodo. Iz njihovih ugotovitev sledi, da je povzročena škoda na:

gradbenih objektih	96.634.980 din
cestah, mostovih in vlakih	66.046.737 din
komunalnih napravah	16.815.973 din
stanovanjskih objektih	11.101.713 din
opremi in nedernarnih obratnih sredstvih	35.376.357 din
skupaj:	225.975.760 din

Korigirani znesek se minimalno razlikuje od občinske ocene škode.

OZD, DPS, DPO, delovni ljudje in občani so v času naravne nesreče in po njej pokazali visoko stopnjo organiziranosti in

solidarnosti, vendar z lastnimi naporji ne bodo mogli sanirati stanja po tej veliki naravni nesreči.

Zavarovalnica je oškodovancem izredno hitro priskočila na pomoč in jim izplačala škodo v višini 1.929.924 din. Pri tem pa je potrebno poudariti, da mora biti ta naravna nesreča opozorilo vsem, ki so izpostavljeni potencialni nevarnosti poplav, da se zavarujejo do višine škode, ki jo lahko pričakujejo v takih primerih.

Upoštevanje gornje navedbe in usklajene predloge pristojnih republiških upravnih organov, naj se sredstva solidarnosti namenijo za delno kritje stroškov:

- obnove kulturne dvorane: sanacija temeljev, popravilo poškodovane kanalizacije, sten, tlakov, elektro in strojnih instalacij, ter obnovo kotlarne in vgrajenih mizarskih izdelkov.

- obnove kesona, cistern in energetskih vodov kotlarne Športno rekreacijskega centra in osnovne šole »J. Mihevca«: rušenje krovne plošče kesona, obnova sten in tlaka, hidroizolacija, remont črpalk in gradnja nove krovne plošče kesona.

- obnova kletnih prostorov Gostilne »Kanon«: sanacija temeljev, obnova sten, tlaka, hidroizolacija, elektro in strojnih instalacij, obnova kotlarne, ter popravila kanalizacije - meteorne in feklane, obnova vgrajenih mizarskih izdelkov.

- obnova skladišča ISKRA TOZD Montaža v Brusovšah: sanacija temeljev, popravilo meteorne kanalizacije, obnova sten in tlaka, ter popravilo elektro instalacije in vgrajenih mizarskih izdelkov.

- obnova proizvodnih prostorov Avtoprevoz - TOZD Promet Idrinja: obnova tlakov, ter popravilo sten, elektro instalacije in vgrajenih mizarskih izdelkov.

- obnova in popravilo lokalnih cest, gozdnih cest in vlak s pripadajočimi opornimi zidovi in propusti.

- obnova in popravilo kanalizacijskega in vodovodnega omrežja v mestu Idrinja.

- obnova 3 (treh) stanovanjskih hiš v Brusovšah: sanacija temeljev, obnova zidov, tlakov, hidroizolacije, ter popravilo kanalizacije, elektroinstalacije in vgrajenih mizarskih izdelkov.

- obnova visečega mostu preko Idrinje (razpon 30 m) za povezavo desnega brega z področjem »Mejc«.

- Sanacijo zemeljskega plazju pod Cesto IX. korpusa, ki ogroža stari rudniški vodni rov, 1 (en) stanovanjski objekt in dostopno cesto.

- sanacijo zemeljskega plazju v Bazoviški ulici, ki ogroža 2 (dva) stanovanjska objekta in predstavlja potencialno nevarnost nadaljnjega plazjenja.

- sanacijo - zavarovanje kanomeljskih klavž - kulturnega spomenika 1. ktg., zgrajenega v 16. stoletju. Klavže so rabile za zavezitev voda, s katero so sprovejali v dolino potreben les za rudnik. So izjemen hidrotehniški objekt, ki ga namerava Zavod SR Slovenije za varstvo naravne in kulturne dediščine predlagati za spomenik republiškega-nacionalnega pomena.

Dne 29. 6. 1982 je velik del Slovenije zajelo izredno slabo vreme in neurje s točo, ki je prizadelo področje več občin, od katerih pa so bile najbolj prizadete občine Brežice, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah.

V občini Brežice je neurje s točo zajelo KS Bizeljsko, Pišece in Sromlje ter poškodovalo ali uničilo pridelke na površini 2540 ha ali 16,6% vseh kmetijskih površin v občini. Pri tem je bilo prizadeto 800 ha vinogradov, od tega 230 ha 100%, 300 ha njiv, 600 ha travnikov, 80 ha poškodovanih in 53 ha uničenih sadovnjakov. Poleg škod v kmetijski proizvodnji pa je naravna nesreča imela za posledico odplavljanje zgornjega ustroja lokalnih cest in zabletenja kanalizacijskih jarkov v dolžini 200 km. Poškodovani so bili tudi stanovanjski objekti, kjer je toča predvsem poškodovala kritino, zasteklitve, fasade in vgrajene mizarske izdelke. Občinske komisije so škodo ocenile na znesek 280.465.568 din.

V občini Šentjur pri Celju je neurje s točo prizadelo površino 4.745 ha najbolj kmetijsko intenzivnega dela občine. To predstavlja 32,3% vseh kmetijskih površin v občini. Pri tem je bilo prizadetih 2300 ha njih posejanih predvsem z žitaricami, 100 ha vinogradov, 86 ha sadovnjakov in velike travniške površine. Močni nalivi, ki so spremljali neurje so poškodovali 226 km lokalnih cest in sprožili mnoge zemeljske plazove, med katerimi je največji v Vočji jami na cesti Gorica-Loka. Zalatih je bilo tudi več kletnih etaž objektov v centru Šentjurja. Toča pa je na stanovanjskih objektih predvsem poškodovala kritino, zasteklitve, fasado in vgrajene mizarske izdelke. Občinske komisije so škodo ocenile na znesek 122.258.243 din.

V občini Šmarje pri Jelšah je neurje zajelo celotno območje občine (24 KS), toča pa jugozahodni del občine (14 KS), tako da je bilo prizadeto področje 3984 ha ali 16% vseh kmetijskih površin v občini. Najbolj prizadete so bile kulture: koruza 1203 ha, sadovnjaki 912 ha, vinogradi 635 ha, pšenica 439 ha, povrtine 406 ha in velike travniške površine. Močni nalivi so poškodovali 512 km lokalnih cest, zableteni pa so tudi objekti in naprave vodovodov. Stanovanjski objekti so utrpeli poškodbe predvsem na kritini, zasteklitvi, fasadah in vgrajenih mizarskih izdelkih. Občinske komisije so škodo ocenile na znesek 163.920.130 din.

Strokovne službe pristojnih republiških upravnih organov so preverile ocene občinskih komisij v občinah Brežice, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah ter ugotovile pomanjkljivosti, ki izhajajo predvsem iz nezadostnega poznavanja metodologije za oceno škode v kmetijski proizvodnji. Nastale razlike in oceni škode v kmetijski proizvodnji nastajajo pri vrednotenju 5-letnih povprečnih pridelkov poškodovanih poljščin in nasadov in izpadu pridelka v naslednjih letih in trajnih nasadih, katerih stopnja poškodovanosti je večja kakor 50%.

Od tod sledi:

Občina Brežice - škoda v kmetijstvu po oceni občinskih komisij 253.016.000 din. Izpad proizvodnje: 1612 ton grozdja, 204 ton jabolok, 1067 ton žita in 253 ton krmilnih rastlin. Usklajena ocena škode v kmetijstvu 206.324.000 din.

Občina Šentjur pri Celju - škoda v kmetijstvu po oceni občinskih komisij 77.431.000 din. Izpad proizvodnje: 234 ton vrtnin, 1005 ton jabolok, 2298 ton sena, 1525 ton silažne koruze, 11 ton lešnikov 113 ton grozdja, 62 ton ribeza, 223 ton pšenice, 1086 ton koruze, 1167 ton krompirja in 12 ton intenzivnih vrtnin. Usklajena ocena škode v kmetijstvu 65.757.000 din.

Občina Šmarje pri Jelšah - škoda v kmetijstvu po oceni občinskih komisij 121.740.000 din. Izpad proizvodnje: 1271 ton jabolok, 501 ton sena, 220 ton ribeza, 26 ton hmelja, 1094 ton grozdja, 762 ton pšenice, 3440 ton koruze in 1155 ton vrtnin. Usklajena ocena škode v kmetijstvu 152.006.000 din.

Škoda na lokalnih cestah je nastala predvsem na odnašanju zgornjega gramoznega sloja in zabletenja odtočnih jarkov in propustov, ter plazenja zemljišča.

Stanovanjski objekti so utrpeli manjše škode na kritinah, zasteklitvi, fasadah in vgrajenih mizarskih izdelkih. Slednji so v družbeni lastni zavarovani, medtem ko je v zasebni lasti zavarovanja znatno manj.

Zavarovanju bi v teh treh občinah, ki jih naravne nesreče prizadevajo zelo pogosto, sploh morali posvetiti več pozornosti.

RK KGP je skupno s pristojnimi občinskimi upravnimi organi pripravil kratkoročni in dolgoročni program sanacije škod v kmetijstvu, ki je osnova za koriščenje sredstev solidarnosti SR Slovenije.

Za odpravo posledic škod je potrebno angažirati vse razpoložljive vire sredstev - zavarovalnice, samoupravne interesne skupnosti, poslovne skupnosti, družbenopolitične skupnosti in gospodarstvo na prizadetem območju.

Na osnovi usklajenih predlogov pristojnih republiških komitejev in obširne razprave je odbor podpisnikov pripravil predlog za delno pokrivanje škode v občinah Idrinja, Brežice, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah s sredstvi solidarnosti, kakor je razvidno iz sklepa.

Odbor podpisnikov družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč v SR Sloveniji, predlaga podpisni-kom predlog sklepa v sklepanje in potrđitev.

Ljubljana, oktober 1982

ODBOR PODPISNIKOV DRUŽBENEGA DOGOVORA O NAČINU UPORABE IN UPRAVLJANJA S SREDSTVI SOLIDARNOSTI ZA ODPRAVLJANJE POSLEDIC NARAVNIH NESREČ V SR SLOVENIJI

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana Center je predlog sklepa obravnaval na seji, dne 27. 10. 1982 in predlaga skupščini, da ga sprejme.

Ljubljana, oktober 1982

IZVRŠNI SVET

VOLITVE IN IMENOVANJA

Na podlagi 172. člena statuta občine Ljubljana Center (Ur. l. SRS, št. 2/78) je skupščina občine Ljubljana Center na zasedanju zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora, dne _____ sprejela

SKLEP

o imenovanju namestnika funkcionarja upravnega organa občine Ljubljana Center.

1. Za namestnika predsednika komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo se imenuje

MARJANA LEILER

2. Za namestnika predsednika komiteja za urbanizem, komunalo in gradbene zadeve se imenuje

BOŽO ARHAR

Številka: SKUPŠČINA OBČINE PREDSEDNIK SKUPŠČINE
Datum: LJUBLJANA CENTER Albin VENČUST

OBRAZLOŽITEV:

Na zasedanju zborov skupščine v mesecu septembru tega leta sta bila razrešena namestnik predsednika komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo in namestnik predsednika komiteja za urbanizem, komunalo in gradbene zadeve občine Ljubljana Center.

Da bi delo v omenjenih komitejih lahko nemoteno potekalo, predlagam zborom občinske skupščine, da imenujejo za namestnika predsednika Komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo **tov. MARJANO LEILER**, roj. 8. 8. 1939, ekonomist, vodja odseka za gospodarske zadeve v komiteju za družbeno planiranje in gospodarstvo občine Ljubljana Center. Vso delovno dobo 19 let je zaposlena v tem komiteju, 5 let kot vodja tega odseka.

V družbenopolitičnem življenju v upravnem organu je bila zelo aktivna v več komisijah in drugih delovnih telesih, še posebej kot predsednik DS UO. Stanuje v Ljubljani, Reboljeva 6.

Za namestnika predsednika Komiteja za urbanizem, komunalo in gradbene zadeve pa predlagam **BOŽA ARHARJA**, roj. 25. 7. 1932, gradbeni inženir, sedaj vodja operativne skupine v Investicijskem zavodu za izgradnjo Trga revolucije Ljubljana. Od ustanovitve do sedaj je bil predsednik IO komunalne skupnosti občine Ljubljana Center, član ZK, stanuje v Ljubljani, Zgornji Kašelj št. 7.

O predlaganih kandidatih sta na svojih sejah razpravljala Komisija za volitve in imenovanja skupščine občine Ljubljana Center in Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri OK SZDL Ljubljana Center in se s predlogoma strinjala.

PREDSEDNIK IS
Milan SLEMNIK

BELEŽKE:

INFORMATIVNA STRAN

Zbor združenega dela skupščine občine Ljubljana Center je na 2. seji dne 27/5-1982 hkrati s sprejemom odločbe o uvedbi postopka redne likvidacije Poslovne skupnosti za mehanizacijo kmetijstva Ljubljana, Levstikova 22 sprejel tudi naslednji

SKLEP: Zbor zahteva, da gospodarska zbornica Slovenije informira zbor o akcijah, ki jih predvideva za realizacijo nalog, ki jih opravlja Poslovna skupnost za mehanizacijo kmetijstva Ljubljana, v prizadevanju za čim večjo proizvodnjo hrane.

Splošno združenje kovinske industrije Slovenije nam je posredovalo naslednjo informacijo:

Na iniciativo nekaterih OZD je v letu 1981 prišlo do razgovorov in odločanja o medsebojnem povezovanju vseh proizvajalcev kmetijske mehanizacije v Sloveniji. Nastala je Poslovna skupnost za mehanizacijo kmetijstva, ki je združevala 16 članic, pretežno TOZD posameznih delovnih organizacij, od katerih pa se je le manjši del ukvarjal s proizvodnjo kmetijske mehanizacije.

Po razgovorih, ki so bili na Gospodarski zbornici Slovenije in tudi na Splošnem združenju kmetijstva, živilske industrije in prehranske industrije ter Splošnem združenju kovinske industrije Slovenije, je bila izražena želja s strani PS za mehanizacijo kmetijstva po vključitvi tudi drugih OZD (SOZD Agros, Gorenje, IMP) v to Poslovno skupnost.

Z ozirom na to, da so zgoraj naštetje OZD še imele nekatere oblike skupnosti, ni prišlo do medsebojnega povezovanja, saj je bila po mnenju SOZD predlagana oblika združevanja v Poslovno skupnost za mehanizacijo kmetijstva za posamezno SOZD nesprejemljiva, ker bi to pomenilo podvajanje funkcij in opravljanje nalog na dveh ravneh (Poslovni skupnosti in SOZD).

Ugotovljeno je bilo, da je najustreznejša oblika nadaljnjega sodelovanja preko organa pri Splošnem združenju kovinske industrije Slovenije. Predložena je bila Komisija za kmetijsko mehanizacijo v okviru Odbora za strojogradnjo, ki naj bi pripravila vse potrebno za povezovanje vseh proizvajalcev kmetijske mehanizacije, ne glede na njihovo povezanost v posameznih asociacijah.

Komisija si je zastavila naloge na področju pospeševanja samoupravnega sporazumevanja in sicer na naslednjih področjih:

- delitev proizvodnih programov,
- razvojne dejavnosti in
- izpolnjevanje obveznosti, sprejetih v Druženem dogovoru o temeljnih plana SR Slovenije za obdobje 1981-1985.

Komisija je na svojih sejah obravnavala celotno problematiko medsebojnega povezovanja ter pripravila usklajen osnutek SaS o povezovanju v Skupnost za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje proizvodnje kmetijskih strojev in opreme ter ga 10. 6. 1982 posredovala v javno razpravo vsem potencialnim članicam.

Upoštevač pripombe k SaS, ki so se izoblikovale v javni razpravi v OZD in pripombe Službe za samoupravljanje pri Gospodarski zbornici Slovenije, je Komisija za kmetijsko mehanizacijo pripravila predlog SaS o povezovanju v Skupnost za plansko in poslovno sodelovanje proizvajalcev kmetijskih strojev in opreme.

Pristop in podpis SaS načrtuje Komisija v mesecu novembru.

Za boljšo informiranost navajamo 6. člen iz samoupravnega sporazuma o povezovanju v Skupnost za medsebojno plansko in poslovno sodelovanje proizvodnje kmetijskih strojev in opreme in seznam potencialnih članic skupnosti za mehanizacijo kmetijstva. Samoupravni sporazum omogoča pristop tudi drugih OZD in TOZD in je po svoji vsebini odprtega značaja.

6. člen:

Naloge, ki jih v skupnost združene organizacije in druge asociacije skupno izvajamo so naslednje:

- planiranje dolgoročnega razvoja asortimana kmetijskih strojev in opreme v skladu z razvojem zahtev domačega in zunanega tržišča ter v skladu s tekočo poslovno politiko;
- usklajevanje proizvodno programskih usmeritev;
- sklepanje sporazumov o usklajevanju planov;

- zagotavljanje enotnega testiranja funkcionalnosti in kvalitete proizvodov;

- izdelava skupnih materialnih bilanc za zagotavljanje redne oskrbe z izdelanimi materiali in usklajenem nastopu v zagotavljanju pogojev za nabavo surovin in repromaterialov;

- skupno sprejemanje stališč za oblikovanje izobraževalnih programov vzgoje strokovnih kadrov, ki so specifični za to proizvodnjo;

- dogovarjanje o združevanju sredstev za izvajanje skupnih nalog;

- skupen nastop pri reševanju sistemskih vprašanj, ki bistveno vplivajo na razvoj udeleženk;

- koordiniranje znanstveno-raziskovalnega dela, boljši izrabi ter izboljšanju znanstveno-raziskovalnih in proizvodnih resursov;

- možnostih in pogojih tehnološko proizvodne delitve dela in specializacije, izboljšanje kooperacije kot tudi delitve dela med udeleženkami sporazuma;

- iniciranje in raziskovanje možnosti skupnega pristopa in plasmana kmetijskih strojev in opreme v deželah v razvoju.

Seznam potencialnih članic skupnosti za mehanizacijo kmetijstva:

1. ABC POMURKA-DO AGROSERVIS, 69000 Murska Sobota, Koroška 58
2. AGROS, SOZD, Doberteša vas 5, 63311 Šempeter v Savinjski dolini
3. AGROSTROJ-TOZD Kmetijska mehanizacija, Ljubljana, Draga 41
4. ALPETOUR-DO CREINA-TOZD Proizvodnja kmetijske mehanizacije, Kranj, M. Vadnova 8
5. AVTOMONTAŽA-TOZD Zunanja trgovina, Ljubljana, Celovška 32
6. CEVOVOD, Maribor, Meljski dol 1
7. FUŽINA ČAVEN, 65270 Ajdovščina, Lokavec 59
8. GORENJE FECRO, 62380 Slovenj Gradec, Gmajna 55
9. GORENJE MUTA, 62366 Muta
10. GORENJE VARSTROJ, 69220 Lendava, Industrijska 4
11. GORENJE METALPLAST, 62342 Ruše, Smolnik 17
12. GORENJE SOZD, 63320 Titovo Velenje, Celjska 5
13. HMEZAD DO STROJNA-TOZD Proizvodnja kmetijske mehanizacije, 63310 Žalec, Ivanke Uranjek 1
14. IMP, Ljubljana, Titova 37
15. IMP ALCHROM, 62342 Ruše, Mariborska 5
16. IMP - DO IKO - TOZD IPRO Podpeč, 61352 Kamnik pod Krimom
17. IMP-DO KLIMAT, Ljubljana, Vojkova 58
18. IMP-DO TIO, 65280 Idrija, Vojkova 6
19. IMP-DO PANONIJA, 69000 Murska Sobota, Lola Ribarja 4
20. INSTALATER MPP, 62391 Prevalje, Zgornji kraj 14
21. ITAS-TOZD Proizv. opreme za kmetijstvo in živinorejo, 61330 Kočevje, Reška 13
22. KMETIJSKI KOMBINAT - TOZD TEHNOSERVIS, 62250 Ptuj, Muzejski trg 2
23. KŽK-TOZD AGROMEHANIKA, 64000 Kranj, Zlato polje 11
24. KMETIJSKI INŠTITUT, Ljubljana, Hacquetova 2
25. KOVIN, 64270 Jesenice, Ledarska 4
26. KOVINAR, 63205 Vitanje
27. METALNA-TOZD MRM-Metalna RAU, Maribor, Zagrebška 20
28. MLINOSTROJ, 61230 Domžale, Študljanska 5
29. Poslovna skupnost FARMIN, 63320 Titovo Velenje, Trg mladosti 3
30. RIKO, 61310 Ribnica, Lepovče
31. RŠC-TOZD Tehnološka oprema, 63320 Titovo Velenje, Industrijska cona
32. SCT-TOZD Proizvodnja kmetijske mehanizacije, 68250 Brežice, Miklavčeva 14
33. SIP-TOZD Tovarna kmetijskih strojev, Doberteša vas 5
34. SIP-TOZD Tovarna Krasmetal, 66210 Sežana, Partizanska 70
35. SŽ-Železarna Štore-TOZD Traktorji, 63220 Štore
36. TAJFUN, 63225 Planina pri Sevnici
37. TEHNOSTROJ, 69240 Ljutomer, Prešernova 34

38. TOKOS, 64290 Tržič, Cankarjeva 9
39. TOMOS-TOZD Končni izdelki, 66000 Koper, Šmarska 4
40. Tovarna poljedelskega orodja, 65262 Črniče, Batuje
41. VOZILA GORICA, 65290 Šempeter pri Gorici, Goriške
fronte 46

42. Splošno združenje kmetijstva, živilske industrije in pre-
hrambene industrije
43. Fakulteta poljoprivrednih znanosti, OOUR Institut za
mehanizacijo,
tehn. i grad. u poljoprivredi, Zagreb

POROČILO O REŠITVI PROSTORSKEGA VPRAŠANJA TEMELJNEGA SODIŠČA IN TEMELJNEGA JAVNEGA TOŽILSTVA V LJUBLJANI

Zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Center je na majski seji letošnjega leta ob obravnavi poročil pravosodnih organov za leto 1981 sprejel sklep, da izvršni svet v roku 4 mesecev pripravi informacijo o sedanjem reševanju prostorske problematike Temeljnega sodišča in Temeljnega tožilstva v Ljubljani in predlog možne rešitve tega vprašanja. V zvezi s tem izvršni svet podaja naslednje poročilo:

Na koordinacijskem sestanku predsednikov izvršnih svetov ljubljanskih občin in IS SML, dne 2. 7. 1982 je bilo dogovorjeno, da IS SOb Ljubljana Center poišče na primerni lokaciji v občini primerne (najemne) pisarniške prostore za Javno pravobranilstvo mesta Ljubljane, najkasneje do 31. 12. 1982. Nadalje je bilo dogovorjeno, da vseh 5 ljubljanskih občin in

mesto zagotovijo potrebna sredstva za eventualno ureditev pridobljenih prostorov in za preselitev Javnega pravobranilstva mesta Ljubljane in Odvetniške zbornice. Vseh 5 ljubljanskih občin tudi zagotovi potrebna sredstva za potrebno pisarniško opremo za novopridobljene prostore Temeljnega sodišča in Temeljnega tožilstva v pravosodni palači. Z izselitvijo navedenih institucij bi pridobila sodišče in javno tožilstvo 20 pisarniških prostorov. S temi dodatno pridobljenimi prostori in ustrezno prerazporeditvijo prostorov, ki jih že uporabljata v pravosodni palači, bi si zagotovila za določen čas normalne prostorske pogoje delovanja ob sedanjih zasedenosti delovnih mest.

Izvršni svet je, da bi realiziral naloženo oziroma prevzelo obveznost, opravil več ogledov možnih lokacij. V soglasju z Javnim pravobranilstvom mesta Ljubljane so bili kot najugodnejša rešitev izbrani poslovni prostori v zgradbi Titova 21 v Ljubljani (nad Supermarketom). Zato je IS na seji, dne 16. 9. 1982 sklenil, da se ti prostori v skupni izmeri 130 m² oddajo Javnemu pravobranilstvu mesta Ljubljane. Dodeljeni prostori se že prenavljajo za potrebe pravobranilstva in bo izselitev iz sedanjih prostorov in preselitev v nove prostore opravljena v načrtovanem roku, to je do konca letošnjega leta.

IZVRŠNI SVET

BELEŽKE:

